

O zwiększeniu płacy zarobkowej, emerytur i innych wypłat

(Dokończenie ze str. 1)

nie to dotyczy też wielkości, przewidzianych w załącznikach 2-4, którymi się kieruje, obliczając wynagrodzenie za pracę pracowników umysłowych i pedagogów instytucji naukowych i uczelni, dla których nie wprowadzono jeszcze warunków, ustalonych w uchwale rządu Republiki Litewskiej nr 483 z 23 listopada 1991 r. „O wynagrodzeniu za pracę pracowników umysłowych i pedagogów instytucji naukowych i uczelni”.

Pozostałe ważne inne warunki wynagrodzenia za pracę, przewidziane w uchwale rządu Republiki Litewskiej nr 250 z 27 czerwca 1991 r.

Należy się kierować tymi wytycznymi zwiększając wynagrodzenie za pracę pracowników instytucji i organizacji, finansowanych z budżetu, zatwierdzone przez inne uchwały rządu Republiki Litewskiej, z wyjątkiem organów władzy państwowej, kierowników organów zarządzania państwem i prawodawczych oraz innych urzędników, których pobyty regulowane są zgodnie z uchwale rządu Republiki Litewskiej nr 499 z 29 listopada 1991 r. „O tymczasowym próbnym obrotie wynagrodzenia za pracę kierowników organów władzy państwowej, zarządzania państwem i prawodawczych oraz innych urzędników”, pracowników naukowych i pedagogów instytucji naukowych i uczelni, których opłata za pracę regulowana jest według uchwały rządu Republiki Litewskiej nr 483 z 23 listopada 1991 r. oraz oficerów, podoficerów i szeregowych ochrony kraju i wojsk systemu spraw wewnętrznych, których opłata służby reguluje uchwala rządu Republiki Litewskiej nr 39 z 23 stycznia 1992 r. „O tymczasowym próbnym trybie wynagrodzenia oficerów, podoficerów i szeregowych służby ochrony kraju i wojsk systemu spraw wewnętrznych”.

4.2. Dla pracowników państwowych oraz państwowych aktywnych przedsiębiorstw i instytucji, produkujących towary i świadczących usługi, których przeciętne pobyty w IV kwartale 1991 r. były większe niż 2000 rubli, wzrost wynagrodzenia za pracę nie jest reglamentowany.

Pobyty pracowników państwowych oraz państwowych aktywnych przedsiębiorstw i instytucji, wytwarzających towary i świadczących usługi, których w IV kwartale 1991 r. przeciętne wynagrodzenie za pracę było mniejsze niż 2000 rubli, czyli wielkości przewidziane w systemie wynagrodzenia za pracę w przedsiębiorstwach w porównaniu z wielkościami obowiązującymi w grudniu 1991 r. zwiększa się przeciętnie o 30 proc.

Przedsiębiorstwa i instytucje, którym brakuje środków, sprawa zwiększenia pobyty w uzasadnienia z tytułu.

Maksymalne wynagrodzenia służbowe kierowników państwowych i państwowych przedsiębiorstw aktywnych, dyrektorów, przewodniczących zarządów, szefów administracji ustalonych w punkcie 4.3 uchwały rządu Republiki Litewskiej nr 411 z 10 października 1991 r. wydatki za opłaty, których wysokość nie przekracza kosztów własnych produkcji i usług, zwiększa się o 2,2 razy.

4.3. Od 1 lutego 1992 r. zarobek pracowników przedsiębiorstw zmierzających do zerpania dobiegającej indeksowania zgodnie z ustawą Republiki Litewskiej o ewaluacji dochodów dla ludności.

5. Ustalić, że:

5.1. Od 1 lutego 1992 r. wszystkim emerytom do otrzymywania emerytur rozpocząć się wypłacać dodatkowa kwota równa każdemu rublowi wyznaczonej emerytury z dodatkami za okres emerytury przekraczającej 30 rubli, pomnożonym przez 2,5. Ale suma ta nie może być mniejsza niż 20 rubli i większa niż 300 rubli.

5.2. Od 1 stycznia 1992 r. o 30 proc. zwiększa się stypendia z wyjątkiem socjalnych studentów wyższych uczelni oraz uczniów szkół wyższych i zawodowych;

5.3. Od 1 stycznia 1992 r. o 20 proc. zwiększa się zasiłki dla osób, otrzymujących zapomogi z tytułu tymczasowej niezdolności do pracy; bezrobotnym, korzystającym z zasiłków dla bezrobotnych z wyjątkiem minimalnego, kobietom pozostającym na urlopie macierzyńskim oraz kobietom pracującym otrzymującym zasiłek z tytułu ciąży i porodu; osobom zwolnionym z pracy, otrzymującym zasiłek podstawowy.

Tryb ten stosuje się, jeśli powyższe zasiłki, z wyjątkiem zapomogi dla bezrobotnych, przyznane zostały do 1 stycznia 1992 r.

Wobec bezrobotnych tryb ten stosuje się, jeśli zasiłek bezrobotnego wyznaczony był do 1 lutego 1992 r.

5.4. Od 1 stycznia 1992 r. obliczając zarobek kompensacyjny przeciętne wynagrodzenie za pracę, na którego podstawie oblicza się wynagrodzenie za pracę za doroczną urlop, zasiłek z tytułu tymczasowej niezdolności do pracy, ciąży i porodu, zasiłek bezrobotnego oraz podstawowy i inne przewidziane w ustawach i umowach zbiorowych i wypłaty związane z wynagrodzeniem za pracę, do trzymiesięcznego wynagrodzenia za pracę, do której się ustala w pkt. 4.1 i 4.2 uchwały rządu Republiki Litewskiej nr 483 z 23 listopada 1991 r. pkt. 4.1 i 4.2 uchwały nr 576 z 20 grudnia 1991 r. oraz pkt. 4.1 i 4.2 niniejszej uchwały w zależności od faktycznie przepracowanego czasu roboczego sume zwiększenia wynagrodzenia za pracę dla konkretnego pracownika pomnożoną przez tyle miesięcy, przez ile w ciągu obliczanego trzymiesięcznego okresu nie były ustalone zwiększone pobyty. Tryb ten stosuje się również przy naliczaniu przeciętnych pobyty pracowników, których wynagrodzenie za pracę reglamentowane jest uchwale rządu Republiki Litewskiej nr 483 z 23 listopada 1991 r., uchwale nr 499 z 23 stycznia 1992 r.

6. Zwiększyć wypłaty od 1 stycznia 1992 r. zasiłek osobny dla rodzin i ustalić, że zasiłek ten na każde dziecko do lat 16, 40 proc. różnicy między 745 rubli a przeciętnym dochodem, przypadającym na jednego członka rodziny. Powyższy zasiłek przyznawać i wypłacać rodzinom, których przeciętny dochód na jednego członka rodziny jest mniejszy od dotowanego przez państwo dochodu, tj. 495 rb. miesięcznie.

Zasiłek ten w ciągu okresu po ukończeniu szkoły do 1 września tego roku wypłacać również młodszym niż 18 lat, zamierzającym dalej się uczyć i niepracującym absolwentom dziennych szkół ogólnokształcących zawodowych i wyższych oraz uczniom, którzy ukończyli niepełną szkołę średnią.

Poeholnetim korzystającym z zasiłku osobom w wieku powyżej 18 lat i nie otrzymującym stypendium w tym również studentom i uczniom, społecznych dziennych uczelni; współmieszkańcom rodziny studentek; matkom, wychowującym troje lub więcej dzieci do 16 lat, uczniów — do 18 lat i niepracującym matce lub ojcu, opiekującym się chorymi członkami rodziny, inwalidami grup I lub II lub dziećmi inwalidami; jednemu z niepracujących rodziców o ile są oni inwalidami I lub II grupy i mają dzieci w wieku do 16 lat; uczniom — do 18 lat oraz niepracującym matkom wychowującym dzieci w wieku do 3 lat bez ojca lub gdy odciec z powodu ważnych przyczyn nie pracuje bądź jest studentem, uczniem, emerytem, bezrobotnym, chorym — o ile jest orzeczenie

lekarskie — lub skazanym na pozbawienie wolności, płacić zasiłek socjalny, stanowiący 40 proc. różnicy między 620 rubli a przeciętnym poborem, przypadającym na jednego członka rodziny, jeśli są one mniejsze niż 495 rubli miesięcznie.

Zasiłek ten w okresie po ukończeniu szkoły do 1 września tego roku wypłacać również osobom w wieku powyżej 18 lat, które zamierzają uczyć się dalej oraz niepracującym absolwentom dziennych szkół ogólnokształcących zawodowych i wyższych.

Płacić stale zamieszkałym w Republice Litewskiej rodzinom, nie otrzymującym zapomogi socjalnej, przewidzianej w tym punkcie, minimalny zasiłek socjalny — po 100 rubli miesięcznie na każde dziecko w wieku do 16 lat, a uczniom, dziennym szkoł ogólnokształcących — zanim ukończą naukę, przestrzegając trybu ustalonego w uchwale rządu Republiki Litewskiej nr 250 z 27 czerwca 1991 r.

7. Częściowo zmieniając uchwale rządu Republiki Litewskiej nr 327 z 12 sierpnia 1991 r. „O odszkodowaniu strat materialnych osobom, wywiezionym w latach drugiej wojny światowej na roboty przymusowe oraz osobom bezprawnie przesiedlonym w latach 1951-1952 z jednych miejscowości Litwy do drugich” (Dziennik Ustaw, 1991, nr 26-704).

7.1. W nazwie i odpowiednio punkcie 1.2 zamiast słów „wywiezionym w latach drugiej wojny światowej na roboty przymusowe” wpisać słowa „wywiezionym w latach drugiej wojny światowej na roboty przymusowe, przebywającym w gettach oraz innych miejscach obojętności”.

7.2. Wpisać w punkcie 1.2, zamiast słów „za przymusowe roboty” słowa „za przymusowe roboty”, pobyty w gettach oraz innych miejscach obojętności” i zamiast słów „50 rubli” wpisać słowa „200 rubli”.

8. Ministerstwo Finansów, przydzielając środki z budżetu państwowego Litwy w celu przewidzianego w pkt. 4.1 tej uchwały zwiększenia wynagrodzenia za pracę pracowników instytucji i organizacji budżetowych, obliczając na każde jednostkę etatową, istniejącą przy przydziale dodatkowych asygnatów zgodnie z uchwale rządu Republiki Litewskiej nr 250 z 27 czerwca 1991 r., oraz innych wydatków na mocy tej uchwały, przede wszystkim mają uwzględnić środki budżetowe, przeznaczone na ten cel, przebrane w 1991 r. sumy na konto instytucji i organizacji, i w ciągu 5 dni przedzielić przewidziane środki ministerstwu, departamentom, innym służbom państwowym oraz samorządom.

Zarządy miejskie i rejonowe powinny na ten cel wykorzystywać środki dodatkowo otrzymane z podatków dochodowych, wpływających od osób fizycznych.

9. Państwowy Zarząd Bezpieczeństwa Społecznego powinien przeznaczyć środki z budżetu państwowego ubezpieczających społecznych Litwy na rok 1992 na zwiększenie pobyty przewidziane w pkt. 4.1, tej uchwały dla pracowników państwowych ubezpieczających społecznych oraz innych instytucji finansowanych z budżetu państwowego ubezpieczających społecznych. Dla zwiększenia przewidzianych w niniejszej uchwale wypłat z tytułu ubezpieczających społecznych wykorzystać też dochody z działalności Państwowego Zarządu Bezpieczeństwa Społecznego i dywidendy za wkłady depozytowe.

10. Zobowiązać Ministerstwo Opięki Społecznej i Ministerstwo Finansów oraz Bank Oszczędności Litwy do 1 lutego 1992 r. przedstawiać rządowi Republiki Litewskiej wnioski co do dodatkowej pomocy osobom, wymagającym opieki społecznej.

Premier Republiki Litewskiej
G. WAGNORIUS

Spotkanie w Ejszyszkach

— Tylko w wyniku częstych spotkań, dyskusji, wyrażanych własnych punktów widzenia, opinii możemy owoce kontynuować naszą działalność, iść do przodu — powiedział w ubiegłą sobotę podczas spotkania z członkami Związku Polaków na Litwie, mieszkającym Ejszyszek prezes zarządu rejonowego oddziału ZPL w Sołecz-niku Zdzisław Palewicz.

Podkreślił on, że taktyką oddziału ma być systematyczna ograniczona praca, która pozwoli w nowych warunkach ściślej skoordynować członków i sympatyków Związku, zorganizować ich w miejscu zamieszkania, pożytecznych czynów, które pozwolą odzyskać i umocnić autorytet Związku — organizacji tak potrzebnej dla Polaków.

DEPUTOWANI DO RADY NAJWYŻSZEJ, którzy nie uczestniczyli w ponad czwartej części posiedzeń Rady Najwyższej

Władisław Terleckas — 11, Kazimiera Prunskienė — 6, Emanuelas Katusis — 10, Gediminas Šerkšnys — 12, Algimantas Norvi-

Na spotkanie zaproszono deputowanego do Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Zdzisława Palewicę. W jego wystąpieniu, w licznych pytań i odpowiedziach, w których poruszano sprawy prywatyzacji, zaniepokojenie to, podkreślił Zdzisław Palewicz, że ludzie jak on, śmiało żądają zwrotu własności, którą im zabrano. Deputowany obszernie zapoznał z ustawami, na których podstawie i ustawami się prywatyzacji ziemi i mieszkań.

Podczas spotkania omawiano również problemy, jakie wstąpiły się w Ejszyszkach w związku z zadaniem Związku jest poznanie warunków, z jakimi w warunkach przekształceń własnościowych.

Piotr RYNGIEWICZ

las — 6, Kestutis Gławieckas — 6, Virginijus Piktura — 14, Zenonas Juknevičius — 9, Vitas Kvetkauskas — 6, Algimantas Kuma — 4, Bronislava Litvys — 9, Ronald Rudis — 8. W grudniu 1991 r. odbyło się 14 posiedzeń RN.

Komisja Mandatów i Wyb.

Inicjatywa historyków polskich

WARSZAWA. (kor. ELTA A. Degutis). Dwie nowe inicjatywy mogące zbliżyć nie tylko naukowców, ale i narody, postuluje Polskie Stowarzyszenie Przyjaciół Historii podczas spotkania z charge d'affaires de l'interim Republiki Litewskiej w Polsce Danilem Junewiczem. Przewodniczącą stowarzyszenia, profesor Marian Marek Drozdowski zaproponował naukowcom i historykom napisanie wspólnej historii Wilna, która przez długie wieki była ośrodkiem kultury różnych narodów. Historycy polscy proponują również wspólnie z naukowcami Litwy i Białorusi przeprowadzić sympo-

jum na temat „Rok 1944 na Litwie, Białorusi i w Polsce”.

Uczestniczący w spotkaniu historycy polscy podziękowali za poglądy, jakie wcieliły w życie postulaty wynikające z deklaracji litewsko-polskiej, dopomóż w przezwyciężeniu nieporozumień istniejących jeszcze między oba narody. Jedynym sposobem jest poszukiwanie wspólnej do przyjęcia przez oba narody prawdy historycznej, umiejętność mówienia o niej prawdą, a nie półprawdą, więc uważa, podważając wywołanie młodzieży. Wyraża nadzieję, że prasa polska i litewska będzie jednomyślnie informować o Litwie.

Współpraca specjalistów od ochrony przyrody

WARSZAWA. (kor. ELTA A. Degutis). Kończącym akordem dwudniowego pobytu w Warszawie delegacji ochrony przyrody Litwy było podpisanie dwustronnej umowy o współpracy w sferze ochrony przyrody. Podpisali ją 24 stycznia dyrektor Departamentu Ochrony Przyrody Litwy Ewaldas Webra oraz minister ochrony środowiska, zasobów naturalnych i leśnictwa Polski Stefan Kozłowski.

Dokument ten inauguruje nowy etap naszych kontaktów i nadejmu konkretną treść — powiedział kor. ELTA A. Webra. — Przewidziano wspólne prace w sferze przygranicznej w zakresie monitoringu, badania wód rzek i innych zbiorników. Zamierzamy współpracować w kwestiach prawnych ochrony przyrody w sto-

sowaniu przyjeżdżających w Europie norm jakości środowiska. W tej dziedzinie nasi sąsiadzi odnieśli większe sukcesy. W Polsce położono 6 województw, zwanych „zielonymi płucami” kraju, które się ekologicznie sprzyjają nie do nich terytorium Litwy, Białorusi i Kaliningradu. W tej kwestii w marcu ma się odbyć spotkanie specjalistów w Suwałkach.

Podczas konferencji prawowi polski minister poinformował, że ich resort znacząco na ochronę przyrody Litwy 100 mln złotych. Środki te przeznaczy się na doskonalenie kwalifikacji litewskich specjalistów. Zdaniem S. Kozłowskiego ten przyjaźnielski gest powinien się przyczynić do wznowienia tradycyjnych kontaktów obu krajów w sferze ochrony przyrody.

„Głos Ameryki” na wileńskiej fali

Od 27 stycznia Radio Wileńskie rozpoczęło retransmisję audycji litewskiej „Głos Ameryki”. Transmisja „Do Litwy z Litwy” można słuchać dwa razy dziennie: rano w godz. 7.00 — 7.15 i w programie i wieczorem w godz. 22.30 — 23.00. O tej samej porze będzie się nadawać również na falach krótkich.

Litewskie audycje „Głosu Ameryki” od tej chwili przebiegają drogą w eterze z Waszyngtonu do „zawieszonych” nad Atlantyk satelity łączności międzynarodowej „Intelsat”, a od niego do zainstalowanej w Jurbarce obładowanej paraboli anteny w zastępstwie talera. Następnie — do Kowna, Wilna, a stąd poprzez nadajniki — po całej Litwie.

Rozpoczęto też transmisje au-

dycji „Głosu Ameryki” poprzez nadajniki estońskie i węgierskie.

Z okazji rozpoczęcia tych transmisji dyrektor „Głosu Ameryki” Cz. Erdemayer wyraził, że do słuchaczy zaszły, że niegdyś „prawda” docierała poprzez przeszkody, a obecnie powstała możliwość przesłania jej bezpośrednio i znacznie efektywniej. Zgodnie z kartą „Głosu Ameryki” podawane wiadomości „mają być dokładne, zgodne z prawdą i wyczerpujące”.

Od tej chwili na fali wileńskiej retransmitowane są audycje trzech stacji zagranicznych: katolickiej, białej, „Błogosławieństwo” z tamtych magistrali, „Głosu Ameryki”.

(ELTA)

REORGANIZACJA GOSPODAROWANA W PRZEKROJU

Reforma rolna w rejonie sołeckim, jak i w wielu innych, nie miało wkraça w życie. Toż powołana komisja na czele z Józefem Alisaukasem, kierownikiem działu rolnego, wysłuchując sprawozdań i oceny przebiegu jej w gminach rejonu miała przystąpić się do zwiększenia aktywności wśród pracowników służb reformy rolniej odpowiedzialnych za jej przebieg.

Kierownicy reformy rolniej przedstawili swe plany również na wspaniałych zebraniach członków gospodarstw rolnych, które odbywały się przy wypełnionych salach. Widocznie rolnicy spodziewali się odmiennie gotowe odpowiedzi na nurtujące ich pytania: jak iść dalej?

WIĘCEJ PYTAŃ NIŻ ODPOWIEDZI

IM WIĘCEJ — TYM LEPIEJ?

Składając sprawozdanie przed komisją rejonową kierownicy gminnych służb reformy rolniej wyszczególnili liczne pretensje, którzy otrzymali podania i już otrzymali ziemię. Niestety, zbyt mało otrzymano odpowiedzi z archiwum. Powiadamy, w gminie kołchozowej złożono 529 podań z prośbą o zwrot ziemi, a gospodarz na własnej ziemi od tegorocznej wiosny zaczęli zaledwie 14 rolników. Podobny stan jest również w pozostałych gminach.

Kierownicy tymczasowych administracji państwowych przedsiębiorstw rolnych wyszczególnili plany reorganizacji byłych kołchozów i sowchozów. Wiele tu zależało od pomysłów autorów planów. Ale dopiero tegoroczna wiosna wykaze, na ile są one realne. Fakt, że wszyscy administratorzy planują być gospodarzami przekształcić w spółki, dowodzi, że jedynymis ocenianymi te formy gospodarowania jako najrealniejszą drogę reorganizacji państwowych przedsiębiorstw rolnych.

Na wspaniałych zebraniach mieszkanców wsi przedstawiali tymczasowej administracji musieli wykazać się mistrzostwem, by przekonać byłych kołchozowników, że od teraz budować nowe życie muszą sami, nie zaś kierownicy, jak dawniej. Wyglądało, że dotychczas przekonanie ich nie udało się nikomu. Kierownicy zapoznali zebranych z możliwościami przekształcenia gospodarstw. Rolnicy, a tymczasem nie śpieszyli aprobując tych planów, było tyle rzeczy nowych, niezrozumiałych. Powiadały wciąż nowe pytania. Co prawda i kierownicy administracji nie mogli na wszystkie znaleźć odpowiedzi.

by transport samochodowy wyodrębnić w jedną spółkę, a nie wyprzedawać każdej z osobna.

Całkiem odmienne decyzje podjęto w byłym kołchozie „Akmenine”. Początkowo ludzie domagali się utworzenia jednej spółki w granicach byłego kołchozu, to jest faktycznie zachować go. I dopiero, gdy kierownik administracji Józef Wysocki przekonał zebranych, że kołchozu więcej nie będzie, zgodzili się podzielić na dwie spółki. Chociaż, jak się okazało, przed kierownikiem również powstało pytanie: jak to uczynić praktycznie: w pierwszej spółce pozostać jedyną stacją benzynową, a w drugiej — wszystkie trzy miłny. A tymczasem, w

na, magazynowania ziarna. Są wszystkie kalkulacje.

Na terenie byłego kołchozu „Jaszunai” już od kilku lat gospodarzy 15 farmerów. Ale inni nie bardzo śpieszą z tym sposobem — od wiosny indywidualnie planuje pracować jeszcze 6 rodzin. Pozostali postanowili zrezygnować z czterech spółki. Zdaniem kierownika administracji Edwarda Wasilewskiego, spółce należy pozwolić wziąć sprzęt techniczny, mienie, jakiego zapagnie, przecież niepotrzebne nie weźmie, bo za wszystko trzeba płać. Warsztaty remontowe i część sprzętu technicznego będą stanowiły oddzielną spółkę — swoisty agrowis, obsługujący gospodarzy indywidualnie.

Taka spółka-agrowis powstanie też w byłym kołchozie „Szalcininkai”. Grupa mechanizatorów wykupuje warsztaty mechaniczne i kilka traktorów, by uprawiać ziemię, nie należącą do spółek. W tym gospodarstwie wyłoni się inny problem — olbrzymi kompleks hodowlany. By go sprywatyzować — trzeba 13 mln. Obliczono: aby zebrać takie pieniądze do spółki, prócz pracujących w kompleksie, należałoby włączyć 150 emerytów z ich kapitałem. Lecz wówczas pracować będzie tylko co piąty członek spółki, a dywidendy należy zapewnić wszystkim. Nie rokuje to perspektyw.

WSPÓLNIE Z EMERYTAMI

Co się tyczy emerytów, to ich problem jest szczególnie aktualny. Nieprzypadkowo przecież prawie połowa mieszkańców na wsi — to ludzie w starszym wieku. W przedstawianych planach reorganizacji nikt nie zamierza ich pominąć. Powiadamy, Paweł Griaznow wraz z grupą emerytów z kołchozu utworzył spółkę przerobki warzyw. Spółki nie odmówiły przyjęcia emerytów z ich kapitałem, a tym, którzy nie są w stanie uprawiać swych dwóch hektarów i oddadzą je spółce — można przydzielić gotową produkcję — ziarno, ziemniaki, siano. Ale na jakich warunkach? Czy tak będzie w rzeczywistości? W każ-

dym bądź razie powstają wątpliwości po zapoznaniu się z planami reorganizacji byłego sowchozu „Deweniszes”. Jest tu 6 ferm, są niedrogi i wykupią je przeważnie za swe czeki inwestycyjne pracujący tam hodowcy. A więc niepotrzebne będą wkłady emerytów. Warsztaty mechaniczne bierze inna spółka, która zobowiązuje się wykonywać prace przy uprawie roli.

CO NIEPOKOI ROLNIKÓW?

Mimo różnorodności w planach reorganizacji gospodarstw, rolnicy nie śpieszyli aprobować ich. Jakże się tego przyczyni? Jeden z założycieli spółki we wsi Skubiaty gminy sołeckiej Jan Bowszys jest zaniepokojony wysokością podatków. Dodając do tego — powiedział — stały wzrost cen na sprzęt techniczny, budulec, nawozy, paliwo — zrozumiecie, dlaczego ludzie nie śpieszą z prywatyzacją.

Dodatkowo sytuację komplikuje problem sprzętu technicznego. Przede wszystkim nie jest on przystosowany do pracy na niewielkich powierzchniach. Ponadto jest go zbyt mało, a zatem: jak go podzielić? Oto, powiadamy, w byłym kołchozie „Pabare”, który odwiedziliśmy wraz z innymi, rem państwowego nadzoru technicznego Zenonem Zubelem, podwórze mechaniczne było puste. Sprzęt techniczny stał w obciach mechanizatorów. Niestety, tutaj przed walnym zebraniem nie zintensyfikowano sprzętu technicznego i nie sporządzono listy użytkowanego mienia.

Tutaj, zresztą nie tylko, podział mienia, zdaniem specjalistów, może się przebiegać dłużej niż do i kwietnia. A przecież będą to wiosenne dni, z których każdy rok karmi. Co prawda, na każdym zebraniu, jakby uspokajając się podkreślano, że w jesieni na połowie ziemi ornej zasiano żyto, w magazynach jest dostateczny zapas nasion zboża jarych i w razie czego pola nie zostaną puste.

Jednakże ile jeszcze trzeba zebrać, by przekonać wszystkich rolników, że drogi powrotne nie ma, lecz tylko wiodąca naprzód...

Piotr RYNGIEWICZ
Rejon sołecki

Problemy prywatyzacji

gospodarstwie jest 6 ferm. Nie ma tylko inicjatorów ich prywatyzacji, nawet specjalistów nie zdecydowali się tego podjąć.

U PODSTAW — SPÓŁKA

W planach innych administracji byłych gospodarstw wyczuwa się umiar, stanowczość. „Jeżeli nie przejdziemy do spółek — mówi Wacław Jankielaj, kierownik administracji byłego sowchozu „Wersoka” — to kołchozowo-sowchozowe nieporządku zostaną”. Jest przekonany, że w podległym mu gospodarstwie 75 proc. ludzi pragnie być gospodarzami, tylko reszcie podoba się być ustrój. Tutaj poważnie szysują się do samodzielnej pracy i wykupienia mienia gospodarstwa. Rolnicy nabyli 10 traktorów i gotowi są od wiosny uprawiać swą ziemię. Nie na pustkowiu powstaną tu spółki. Już w ubiegłym roku we wsi Montwiliški z inicjatywą Macieja Winczo sześciu hodowców arendowało fermę. Teraz wykupują fermę, jednocząc własną ziemię tworząc spółkę, wykorzystując kapitał emerytów. Ogółem w byłym sowchozie powstaną cztery spółki hodowlane, warzywnicza, mechanizacyj-

Pytacie — odpowiadamy

OPLATA SKARBOWA NIE TYLKO W RUBLACH

Gazetę zaszły zmiany w opłacie skarbowej za zaproszenia krewnych i znajomych z zagranicy, pozwolenia na emigrację, dowody osobiste itd. Jak są one wyszkie i kogo dotyczyć?

Antoni SŁAWIŃSKI

Rząd Republiki Litewskiej 17 stycznia br. częściowo zmienił i uzupełnił uchwałę nr 314 dotyczącą państwowej opłaty skarbowej za zaproszenia dla krewnych i znajomych mieszkających za granicą. Odtąd, mieszkający w Litwie wytrąbiając zaproszenie na tymczasowy pobyt powinni wpłacić na rzecz państwa 50 rb. i 200 rb. — emigrację do Republiki Litewskiej kosztuje 200 dolarów. Można płać także inną walutą wymienialną, ale według kursu dolara USA. W tym dokumenty na emigrację możemy taniej, bo tylko 200

rb. Pobierana jest także opłata skarbową w wysokości 15 rb. za dowody osobiste obywatela Republiki Litewskiej. Jeżeli zajdzie potrzeba zamiany dowodu osobistego np., w związku ze zmianą imienia lub nazwiska (z wyjątkiem zmiany nazwiska przy zamążpójściu), datą urodzenia itd. opłata wynosi 20 rb.; w wypadku zniszczenia lub zgubienia go — 30 rb.; za wkładkę — 50 rb.

NOWE NAZWY ULIC

Znowu w Wilnie zmieniono nazwy niektórych ulic i wiek szód ludzi jest po prostu dezorientowana, bo nie wie, gdzie je szukać. Kiedyś wydrukowały się w swojej gazecie nowe nazwy ulic wileńskich, więc może byście to praktykowali nadal.

Beata SŁAWIŃSKA

A więc: odcinek U. Dainawos od ul. Pakalines do browaru „Taurus” ma obecnie nazwę Aludariu; szosę

do Nowej Wilejki od ronda ul. Olandu do ul. Pergales — ul. S. Batorego; odcinek ul. Pramonies od ul. Zaliakalnio do ul. S. Batorego; ul. Dumu; odcinek ul. Tauro do ul. Kalinowskiego do ul. Basanawiciusa — ul. J. Słowackiego. W dzielnicy Szlaures (Nowa Wilejka) nadano ulicom następujące nazwy: Birziskiu, Czihiro, Dawaine-Silwestraicziro, Kekszo, Laurinawiciusa, Raszkilio, Staszio, Szikszio, Untiliu, Zawadskiu, Zekmalnio, Zilenio, Zizmaro. Odcinek ul. Karoliniskiu w dzielnicy Wirzuliskiu — ul. Cz. Sugihary — na część japońskiego dyplomaty.

Na razie tyle, jeżeli nastąpią jeszcze jakieś zmiany w nazwach ulic wileńskich, poinformujemy naszych Czytelników.

TALONY OGÓLNE W LUTYM

Czy będą aktualne nadal talony ogólne, bo to ludzie różnie mówią. A ponieważ zmiany zachodzą prawie co dzień, ludzie

po prostu tracą orientację i w końcu nie wiedzą, co im dzień jutrzejszy przyniesie.

ALICJA BURZYŃSKA

Od 2 lutego odwołuje się talony ogólne na kupno towarów przemysłowych. Odtąd towary przemysłowe będą sprzedawane po cenach rynkowych, bez talonów. Na nabycie artykułów spożywczych, tytoniu oraz wyrobów tytoniowych w lutym br. każdemu mieszkancowi republiki w wieku powyżej 16 lat, w tym młodzieży szkolnej, przydzieli się po 160 talonów ogólnych, a dzieciom do lat 16 — po 90.

Banki nadal wymienią talony ogólne na ruble według ustalonego kursu, więc jeżeli ktoś ma dużo talonów i nie ma co za nie kupić, to może je tam wymienić lub przelać na swoje konto inwestycyjne.

ZA GRANICĘ BEZ ZAPROSZENIA

Czy można wyjechać za granicę bez zaproszenia? Chciałabym zwiedzić niektóre kraje, ale nie

mam tam ani bliskich, ani znajomych... Bohdan BOGUCKI

Można i to nawet bez większych zachodów. A więc: można skorzystać z usług prywatnych firm turystycznych, których ostatnio tyle się namnożyło, co grzybów po deszczu. Pracownicy tych firm załatwiają paszporty zagraniczne dość szybko, oczywiście za opłatą i często mocno wygórowaną. Ostatnio paszport zagraniczny można załatwić taniej — po cenie państwowej, bo tylko za 200 rb. W tym celu należy się udać do OWIRu w Wilnie przy ul. Kiestuczu 9, tam się otrzymuje ankietę i zapelnia. Po otrzymaniu paszportu pozostałe znaleźć odpowiednią firmę turystyczną, która się zajmuje przewozem pasażerów do tego lub innego kraju. Więcej na wyjazd wystawia się na 3 miesiące, potem można ją przedłużyć do roku. Taki paszport nie daje jednak prawa na wyjazdy indywidualne.

„Nie jesteśmy żadnym stowarzyszeniem antypolskim“

DO REDAKTORA Zbigniewa BALCEWICZA

Zarząd stowarzyszenia „Vilnija” pozytywnie ocenia Waszą uwagę wobec aktywnej działalności stowarzyszenia na rzecz debolizacji i odrodzenia Litwy Wschodniej („K.W.”, 91.12.31, 92.01.07 itp.). Tym razem zapomnieliście jeszcze wspomnieć o słowiańskojęzycznym litewskim towarzyszach, sąsiadach rejonu wileńskiego i innych.

Za rozwiązanie komunistycznych rad czerwonego rejonu solecznickiego, rejonu wileńskiego, a także rady m. Śnieczkowskiego oraz zapewnienie pluralizmu i demokracji

dziękować należy raczej nie nam, lecz tym, którzy od 1988 r. tworzyli republikę polską w ZSRR, autonomię terytorialną na etnicznych ziemiach litewskich oraz ignorowali Tymczasową Usługą Zasadniczą, ustawy o samorządzie terytorialnym, o mniejszościach narodowych, oświacie, języku państwowym, fladze państwowej i inne ustawy republiki. Skromnie pominieliście też zasługi swej redakcji w tym zakresie.

Nie zgadzacie się z tym, że „K.W.” był gazetą polską ZSRR i obecnej Wspólnoty.

Ale może nam, jako czytelnikom, lepiej widać? Czy nie pamiętacie swoich rokowań na Kremlu na temat statusu gazety, uniwersytetu polskiego?

Nie rozumiemy, dlaczego Panu jako byłemu członkowi KC KPL, redaktorowi organu KC KPL „Czerwony Sztandar”, również byłemu instruktorowi komisji kontroli partyjnej KC KPL R. Maciejkiewiczowi oraz innym biurokratom przestali się podobać byli podwładni szefbela rejonowego Litwini, a także zatwierdzona w grudniu 1989 r. Społeczna

Rada ds. Litwy Wschodniej. Rabcie gałąz, na której siedzą wszyscy, siedzą frakcja polska RN, redakcja Waszej gazety, Związek Polaków na Litwie itd. Prześladowani jedynie za narodowość zabraniają ustawy republiki i ustawy między narodowe, narodowości w wielu zaświadczeniach obywateli republiki w ogóle nie jest wskazywana.

Szkoda, że wraz z innymi, organizacjami społecznymi nie zaprosiliście do odpowiedzi na noworoczną ankietę. Wyjaśnilibyśmy, że nie jesteśmy żadnym antypolskim stowarzyszeniem i dla dobra Ojczyzny, mamną prawdę zdziałać więcej niż towarzystwa miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej w

Polsce itp. Nie chcieliśmy też obrażać szan. R. Maciejkowskiego. Gdy będącymi publikowali inne dokumenty stowarzyszenia „Vilnija” zgodnie z dziennikarstwem, kaskadzie ich źródła, nie wydaje się, że dokonano wręczony adresatom na początku listopada, że przysłałi autorzy, a nam — że znów bez pytania przydziału była kierownictwo propagandy Waszej gazety.

Dla Waszej gazety moglibyśmy przygotowywać tygodniowe przeglądy życia republiki.

N. KERSZYŃSKI
sekretarz odpowiedzialny
stowarzyszenia „Vilnija”

Czarna rozpacz

Jeżeli stale twierdzić, że ten czy inny osobnik jest głupi, osobnik ów, chociaż zupełnie zdrow na umyśle, w końcu w to uwierzy. Jeżeli stale twierdzić, że sytuacja jest beznadziejna, że nie ma już żadnych szans, to mówiąc słowami A. Mickiewicza:

„Zwierzę pewno zalałaby łapy
i bil się w chrapy,
Wolając gromu ażeby
go dobił...”

Do kogo piję? Ależ niestety do jedynej codziennej państwowej gazety w języku polskim. Czarna rozpacz, beznadziejność, mnie też doprowadziła do rozpacz. Ale z zupełnie innego powodu — kiedy jest jedyną, nie

mającą konkurencji gazetą, nie można do końca nadużywać cierpliwości czytelników, oczekujących z dnia na dzień żywego materiału nie tylko o potrzebach, ale i radościach ludności polskiej. Bo kiedy się przeczyta szesnasty artykuł o tym, że już nigdy nie odzyskamy swoich nazwisk (bzurdal), że wszyscy nasi liderzy byli wielkimi łajdakami (choć, póki byli w zenicie władzy co nie których Redakcja wychwalała), itd. itp. — pozostaje jedno — że sznurować jednym końcem zawiązanym na szyi szybkim krokiem zbliżyć się do rzeki, przywiązując tym czasem do drugiego końca duży kamień.

A kiedy jeszcze w jednym

z ostatnich numerów udziela się głosu Leonowi Brodowskiemu, który w braterskiej, najciszej współpracy z V. Czepaitisem (osobą znaną z działalności na kilku frontach) tworzył różną strukturę przyjaźni i nieodwzajemnionej miłości, i który dzisiaj ma czelność nas nadal pouczać, to nie bacząc na pewne posiadane wychowanie i wykształcenie chce mi się nieładnie zakląć z ruska...

Rzeczywiście ludność polska na Litwie jest obecnie w trudnej sytuacji, pozbawiona niezbędnych praw politycznych, rządzona metodą nie wspólnego nie mającymi z demokracją i europejską cywilizacją. Jest źle, ale wiemy, że jest to bezprawie. Korzystając z zupełnego braku kontroli społecznej p. Merkys — na przykład — stale nadużywa swe-

go stanowiska, ale prawda i prawo (nawet litewskie) — jest po naszej stronie. Niech dziś cieszą się ci, co nas mają możliwość ponizają ci, co im służą. A my będziemy silni wiarą w prawdę i sprawiedliwość, która zawsze zwycięża. I cieszymy się z tego, co rzeczywisty jest podstawą do radości, nadziei na lepsze, z tego, co świadczy o godnej postawie, o wzajemnym wsparciu i poszanowaniu. A takich przykładów jest bez liku. Przygajmy w prasie i na słowach te przykłady godnej ludzkiej postawy, zaangażowania społecznego, wzorów uczciwej inicjatywy gospodarczej, a mniej rozpaczajmy i załamujmy ręce, uśmiechając się nawet przez łzy, wiedząc, że „rozpaczka jest to zło przydawać do zła...”

Jeżeli w Rzeszy do współ-

negu ZPL-owskiego stołu zasiada około stu osób w trzech pokoleniach, aby nie przełamać opłakiem, to wzruszają i piękne. Jeżeli w Podbroziu powołano prywatną piekarnię (bo dziś na trzeci dzień po wypieku otrzymują chleb z Wilna), a będzie ją prowadził nasz rodak, to udzielić mu miejsca na pierwszej stronie polskich wydań, jeżeli ktoś wesprze innego w biedzie, podzieli się ostatnim — o dajmy mu należne.

Natomiast do załamania rąk nad „spolonizowaną” Wileńszczyzną oraz dla „wzbitnego” polskiego działacza społecznego” L. Brodowskiego przydadzą się łamy „Stalczy” i „Vilni”.

Ryszard MACIEJKIEWICZ
„Nasza Gazeta” nr 1 (9)

Ataki z różnych stron

Do ataków na „Kurier Wileński” już się przyzwyczailiśmy. Rozpoczął się one jeszcze na „Czerwony Sztandar”, który, jak wiadomo, uchodził za „organ KC KPL” (zreszta każda gazeta była wówczas czymś innym). Atakowali nas i czynią to do dziś te same organizacje oraz ci sami ludzie. Zresztą i zarzuty się powtarzają. Pisząc powyższe, bynajmniej nie mam na myśli wyłącznie skrajnych sił litewskich, chodzi również o nasze rodzime polskie. — Bo nie pamiętam prawie żadnej imprezy, organizowanej przez rady samorządów rejonu wileńskiego czy solecznickiego, zjazdów przedstawicieli deputowanych Wileńszczyzny różnych szczebli, wreszcie niektórych imprez ZPL, aby nie było wypadków przeciwko „Kurierowi Wileńskiemu” lub jego redaktorowi. Ataki przypuszczali różni ludzie, zaczynając od działacza ZPL — J. Ciechanowicza, J. Sienkiewicza i in. poprzez przewodniczącego kołchozu M. Naruńca, przewodniczącego rad rejonów solecznickiego oraz wileńskiego — Cz. Wysockiego i A. Brodowskiego — do „bojowników o polskość” niejakiemu Tatolui, o którym ostatnio nie słychać nic, kończąc Groźno nam bojkotem prenumeraty, utratą czytelników, założeniem alternatywnej codziennej gazety polskiej.

Niektórzy próbowali na-

wet przeciwstawić „państwową”, a znaczy niedobrych gazetę „Kurier Wileński” całkiem niezależną nowo powstałe pisma polskie. Nic z tego. „Kurier” praktycznie wcale nie stracił swoich Czytelników na Litwie, mimo że prenumerata znacznie zdrożała, zaś pisma opatrzone etykietką niezależności, które próbowały tym samym nas pogrozić, jakoś nie zdołały zdobyć sobie większej liczby Czytelników. Oczywiście, wcale nie cieszy nas fakt, że ludzie ograniczają się do prenumeraty tylko „Kuriera”, pozostawiając poza swym zainteresowaniem inne polskie wydania. Ale to już inny temat, który z pewnością wymaga głębszej analizy.

Jeżeli chodzi o ataki na „Kurier”, to oczywiście nie mniej ich było i nadal jest również ze strony litewskiej. Jesteśmy wciąż w centrum uwagi „Vilni”, Społecznej Rady ds. Litwy Wschodniej i nie tylko.

Otóż i dzisiaj zamieszczamy dwa materiały dotyczące naszego dziennika. Deputowany do Rady Najwyższej RL R. Maciejkiewicz zarzuca nam, że udzielamy swoim łamom przewodniczącemu Ogólnopolskiego Klubu Miłośników Litwy, „przycielowi W. Czepaitisa” L. Brodowskiemu. Czyżby chciał czytać w „Kurierze” wyłącznie artykuły własne albo swoich przyjaciół, których punkt widzenia podziela? Ale

co wówczas powiedzieliby nam inni nasi Czytelnicy, którzy nie podzielają zdania R. Maciejkiewicza? Co więcej, skąd by się dowiedzieli nasi Czytelnicy o działalności tej czy innej organizacji, o opinii różnych ludzi i organizacji w tej lub innej kwestii? Nie mogę się zgodzić z zarzutem, że sięjemy „czarną rozpacz” wśród ludzi, bo czyż zbadać nie problemu oraz przedstawienie jego na łamach gazety (a właśnie to uczyniła dziennikarka L. Brodowska) można nazwać sianiem rozpacz? Uważam, że gorzka prawda jest więcej warta, niżeli słodkie kłamstwo.

A teraz kilka uwag na temat listu naszej nowej Czytelniczki N. Kerszyńskiej, która widocznie prezentuje nie tylko własny punkt widzenia. Tytułem wstępu, nigdy nie chwaliłem „Vilni” za „działalność na polu debolizacji”, bo neobolszewizm, jaki często prezentuje ta organizacja, wcale nie jest debolizacją. Rzeczywiście byłem redaktorem naczelnym „Czerwonego Sztandaru”, który reformowałem w obecny „Kurier Wileński”, byłem też przez XX zjazd KPL (który oddzielił KPL od KPRZ) obrany na członka KC. Uważam, że śmiało decyzyje tego zjazdu KPL pomagający Litwie odzyskać swoją niepodległość. Nie wiem, od kiedy Autorka listu należy do „Vilni”, i czy wie o tym, że w kolebki

tej organizacji stałi ludzie o różnej przeszłości i poglądach politycznych. Był tam również uczestnik ruchu rewolucyjnego na Litwie, który obecnie jest jeszcze bardziej szanowany, aniżeli w okresie budownictwa komunizmu. Kłamstwem jest, że nie podobał się mi „podwładni Litwini szefbela rejonowego”, bo wszystko zależy nie od tego, Litwinem jest ktoś czy Polakiem, lecz jakie prezentuje stanowisko w konkretnych sprawach i w ogóle, co robi. Jednakowoż oceniam nacjonalistów wszystkich odcieni, niezależnie jakiej są narodowości.

Zgadzam się z Autorką listu, że do rozwiązania rad rejonów wileńskiego oraz solecznickiego, częściowo przyczynili się również ci polscy działacze, którzy manipulowani przez KGB, wciągnięli rady do rozgrzywek politycznych. Ale tylko częściowo. Bo KGB jednakowo manipulowała również niektórymi ludźmi z organizacji, którą reprezentuje p. N. Kerszyńska. I nie tylko. Przypuszcza się, że nie bez pomocy KGB powstały niektóre struktury, specjalnie przeznaczone do skłócenia Litwinów z Polakami. Osobiście wierzę, że wcześniej czy później poznamy nazwiska konkretnych wykonawców tej haniebnej misji. „Zastęp” gazety „Kurier Wileński” w rozwiązaniu rad podwileńskich do prawdy nie widzę. Prawdą w sposób odpowiedzialny tu oświadczyć, że również „Kurier” znacznie przyczynił się do tego, że KGB oraz jej wykonawcom w postaci

skrajnych sił nie udało się na szczęście stworzyć dotąd litewskiego Karabachu. Do takiej zasługi, owszem, przyznajemy się.

Co dotyczy zarzutów, że jakoby wbrew etyce dziennikarskiej drukujemy dotyczące naszej gazety dokumenty „Vilni”, to i nadal tak będziemy postępowali. Ze swojej strony uważamy bowiem, że zgodnie z etyką każda organizacja wydając opinię naszej gazecie powinna byłaby poinformować nas o tym. Niestety, na razie nie skorzystała z propozycji dotyczącej robienia nam przeglądów, bo nie znamy kwalifikacji Autorki listu i osób z nią współpracujących, natomiast chętnie udzielimy swoich łamów kierownikowi „Vilni”, aby opowiedział Czytelnikom nie tylko o zaprzetywaniach, ale też o konkretnej działalności swojej organizacji dla dobra Litwy, w tym również dla dobra Polaków na Litwie. Chociaż dobrze wiem, że doczekam się potępienia przez przedstawicieli innej skrajnej pozycji i kolejną raz się dowiem, że jestem „sajudistą”. No cóż, skrajne siły, mimo że atakują i przeciwstawnych stron, to godzą w ten sam cel. I nie ma na to rady. Oby tylko te siły dalej nie były manipulowane przez wroga nam wszystkim — i Polakom i Litwinom — elementy KGB, które jeszcze się nie wypłnily.

Zbigniew BALCEWICZ

445

Ustawa, Republiki Litewskiej O SPÓŁKACH AKCYJNYCH

ROZDZIAŁ I

CZĘŚĆ OGÓLNA

Artykuł 1. Przedmiot Ustawy

1. Ustawa reguluje organizację, funkcjonowanie i działalność spółek akcyjnych i zamkniętych spółek akcyjnych, prawa i obowiązki akcjonariuszy. W wypadku, gdy tekst Ustawy stosowany jest wobec spółki akcyjnej, używane jest słowo „spółka”.

Artykuł 2. Spółka akcyjna

1. Spółka jest przedsiębiorstwem, którego kapitał założycielski podzielono na udziały. Może być ona utworzona w celu prowadzenia wszelkiej niezamkniętej przez ustawodawstwo Republiki Litewskiej działalności gospodarczej - handlowej, społecznej, naukowej, artystycznej, finansowej, organizacyjnej, sportowej.

2. Spółka ponosi ograniczoną odpowiedzialność majątkową. Za zobowiązania ponosi ona odpowiedzialność w granicach wartości własnego majątku. Akcjonariusze odpowiadają za zobowiązania spółki wyłącznie w ramach sumy, jaką należy zapłacić za akcje.

3. Wysokość kapitału założycielskiego spółki akcyjnej nie może być niższa od 250.000 rubli. Akcje jej mogą być rozprowadzane w drodze otwartej subskrypcji, kupna i sprzedaży na giełdzie i mogą mieć ograniczone prawa.

4. W zamkniętej spółce akcyjnej nie może być więcej niż 50 akcjonariuszy. Nie licząc stałe udzielonych w spółce akcyjnej. Wysokość jej kapitału akcyjnego nie jest ograniczona. Akcje zamkniętej spółki akcyjnej nie mogą być nabywane i sprzedawane na giełdzie, a także rozprowadzane w drodze otwartej subskrypcji.

5. Siedziba (sytuowanie) spółki powinna znajdować się w granicach Litwy.

6. W razie, gdy w statucie spółki nie podaje się terminu, na który ją utworzono, uważa się, że spółka powstała na okres nieograniczony. Termin działalności może być przedłużony.

Artykuł 3. Założyciele

1. Jako założyciele spółki mogą występować osoby fizyczne lub prawne, które w trybie niniejszej ustawy zawarły umowę o założenie spółki. W umowie tej określa się ich prawa i obowiązki w zakresie zakładania spółki, a także odpowiedzialność za niewykonanie zobowiązań. Założyciele zamkniętej spółki akcyjnej nie zawierają umowy w sprawie utworzenia spółki, lecz zawierają umowę o założenie spółki.

2. Założycielami spółki nie mogą być zarejestrowane w Republice Litewskiej banki komercyjnej, z wyjątkiem wypadków zakładania banków akcyjnych. Założycielami zamkniętej spółki akcyjnej nie mogą być organy władzy i administracji państwowej. 3. Minimalna liczba założycieli zamkniętej spółki określa się na trzy osoby. Każdy z założycieli powinien być jej akcjonariuszem.

4. Założyciele opracowują i podpisują statut spółki, zgłaszając go do rejestracji. Po zarejestrowaniu statutu założyciele spółki akcyjnej mają prawo do ogłoszenia zezwolenia odpowiedzialności państwowych w drodze otwartej subskrypcji.

UWAGI

1. W tymże trybie Czyniel, który zamieszcza ustawę w Dzienniku Litewskim „O spółkach akcyjnych”.

5. Od dnia rejestracji statutu

spółki i przed jej rejestracją w rejestrze kazdy z założycieli, a także zarząd, kierownik administracji i inne osoby wskazane w statucie mają prawo dokonywania transakcji w imieniu spółki. Te transakcje stwarzają dla spółki zobowiązania w razie za potwierdzenia przez zebranie założycielskie akcjonariuszy. W razie niezatwierdzenia tych transakcji przez zebranie założycielskie i członków zarządu z tytułu zobowiązań na podstawie tych transakcji ponoszą odpowiedzialność, natomiast kierownik administracji spółki i inne osoby wskazane w statucie - odpowiedzialność indywidualną. W statucie spółki lub umowie w sprawie jej utworzenia mogą być ustalone również inne zasady zawierania transakcji i wykonywania opartych na nich zobowiązań. Na wniosek założyciela zebranie założycielskie akcjonariuszy może przekazać spółce zobowiązania z tytułu transakcji, jakie założyciel zawarł we własnym imieniu.

6. Zadłużenie założyciela, który nie jest w stanie opłacić w terminie akcji, powinno solidarnie pokryć inni założyciele, jeżeli założyciel jest niewypłacalny, natomiast inni założyciele wiedzili lub powinni byli znać te okoliczności przed dniem zarejestrowania statutu.

7. Akcjonariusze mają prawo żądać solidarnego pokrycia przez założycieli strat, poniesionych przed dniem rejestracji spółki w związku z niespełnieniem zobowiązań, niezrealizowanego prowadzenia spraw w zakresie utworzenia spółki, z wyjątkiem wypadków wyrządzenia szkody w rezultacie normalnego ryzyka przedsięwzięcia lub gospodarczego.

8. Zwolnienie od pokrywania

strat założyciela członka zarządu i inne osoby może zebranie ogólne (zebranie założycielskie akcjonariuszy) 9/10 posiadanych głosów uczestników zebrania. Każdy wierzyciel spółki ma prawo zaskarżyć taką decyzję w sądzie w wypadku, jeżeli z tej przyczyny poniosł straty.

Artykuł 4. Akcjonariusze

1. Akcjonariuszem jest osoba fizyczna lub prawna, która w trybie ustalonym przez prawo nabyła chociażby jedną akcję spółki. Minimalna ilość akcjonariuszy spółki akcyjnej określa się liczbą 5, a zamkniętej spółki akcyjnej - 2 osób.

2. Organy władzy i administracji państwowej mogą uczestniczyć w działalności spółki na prawach osoby prawnej i mieć uprawnienia jednakowe z innymi akcjonariuszami. Wysokość nominalnej wartości akcji spółki, posiadanych przez nie, a także przez państwo (państwowe akcyjne) przedsiębiorstwa, nie może wynosić ponad 50 proc. kapitału założycielskiego tej spółki.

3. Bankom komercyjnym, zarejestrowanym w Republice Litewskiej, zabrania się kupować lub nabywać innymi sposobami i posiadać na prawach własności akcje spółek, z wyjątkiem akcji banków akcyjnych.

ROZDZIAŁ II

UTWORZENIE, REORGANIZACJA I LIKWIDACJA SPÓŁKI

Artykuł 5. Utworzenie spółki

1. Spółka może być utworzona sposobem zamkniętym (przy zakupie wszystkich akcji przez założycieli) albo poprzez rozprowadzenie akcji między założycieli i innymi osobami. Założyciele spółki akcyjnej mają prawo ogłaszać w trybie ustalonym przez ustawę otwartą subskrypcję akcji. W razie utworzenia zamkniętej spółki akcyjnej zabrania się przeprowadzania otwartej subskrypcji akcji. Umowy w sprawie subskrypcji akcji, zawarte wbrew temu wymaganiu, nie mają mocy prawnej.

2. Pierwszą radę nadzorczą lub zarząd spółki wybiera na okres

nie więcej niż dwóch lat gospodarczych zebranie założycielskie akcjonariuszy. W razie utworzenia spółki sposobem zamkniętym radę nadzorczą lub zarząd wyznacza założyciele. Pełnomocnictwem rewidenta, rady nadzorczej, zarządu wyczerpują się wraz z wybraniem (mianowaniem) nowego rewidenta, rady nadzorczej, zarządu. Pierwsza rada nadzorcza może być wyłoniona wyłącznie spośród osób wyznaczonych przez założycieli lub wybranych przez zebranie założycielskie akcjonariuszy, natomiast przedstawiciele pracowników mogą nie być wybierani do jej składu.

3. Za rok gospodarczy spółki jest uważany rok kalendarzowy. Statut spółki może ustalać również inne terminy rozpoczęcia i zakończenia roku gospodarczego. Podczas rejestracji spółki wraz z rozpoczęciem roku gospodarczego pierwszy rok gospodarczy uważa się przewidziany w statucie dzień zakończenia roku gospodarczego spółki. Przy likwidacji (reorganizacji) spółki przed zakończeniem roku gospodarczego za ostatni rok gospodarczy uważany jest rok zakończony w dniu rejestracji zapisu o likwidacji (reorganizacji) spółki.

4. Założyciele spółki akcyjnej powinni przygotować sprawozdanie z utworzenia tej spółki, w którym muszą być wskazane:

- 1) wydatki na utworzenie spółki;
- 2) wkłady niepieniężne (majątkowe) i ich ocena;
- 3) otrzymane w ciągu ostatnich lat zysk (dochody) przedsiębiorstwa (jednostki produkcyjnej), którego nabywie przewiduje się;
- 4) ilość akcji, zakupionych przez każdego członka rady nadzorczej, zarządu, założyciela;
- 5) przyznane przywileje, kompensaty wydatków na utworzenie spółki, wynagrodzenie za jej utworzenie;

6) transakcje, na których podstawie powstają zobowiązania, przekazują założyciele lub inne osoby spółce.

5. Sprawdzenia sprawozdania z utworzenia spółki akcyjnej powinien dokonywać rewident spółki akcyjnej, który przedstawia swe orzeczenie. Sprawdzeni sprawozdania mogą dokonywać również członkowie rady nadzorczej oraz zarządu.

6. Rewident ma prawo otrzymywać w celu sprawdzenia sprawozdania z utworzenia spółki niezbędne wyjaśnienia i dane. W razie odmowy założycieli udzielenia wyjaśnień rewidentowi wyjaśnienie i danych, których on zażądał, protokół i przedstawia go do rozpatrzenia zebrania założycielskiego akcjonariuszy. Orzeczenia dotyczące sprawdzenia sprawozdania z utworzenia spółki przedstawia się samorządowi miejscowemu razem z podaniem o sprawę rejestracji spółki akcyjnej. Każdy zainicjowany bez pośrednio osoba ma prawo poznać się z egzemplarzem tekstu orzeczeń znajdujących się w samorządzie miejscowym, robić z niego kopie.

7. Jeżeli przy tworzeniu spółki akcyjnej w terminie przeznaczonym na subskrypcję akcji nie wszystkie akcje zostały rozprowadzone, to samorząd miejscowy, który zarejestrował statut, na prośbę założycieli obniża wysokość kapitału założycielskiego spółki akcyjnej, jednakże nie więcej niż o 25 proc. Obniżony kapitał założycielski nie może być niższy od minimalnej wysokości, ustalonej w części trzeciej artykułu 2 niniejszej Ustawy. Jeżeli w okresie terminu subskrypcji akcji nie zostały rozprowadzone wszystkie akcje i kapitał założycielskiego nie obniżono, spółka akcyjna nie może być zarejestrowana. W takim razie wszystkim osobom, które subskrybowały akcje, w terminie 15 dni muszą być zwrócone ich wkłady bez żadnych potraczeń. Za zwrot

wkładów solidarną odpowiedzialność ponoszą wszyscy założyciele.

8. W ciągu 60 dni od ostatniego dnia subskrypcji akcji założyciele spółki akcyjnej powinni zwołać zebranie założycielskie akcjonariuszy. Jeżeli we wskazanym terminie nie zwołuje się zebrania akcjonariuszy, wszyscy osoby, które subskrybowały akcje, zwalniane są ze swych zobowiązań wobec spółki akcyjnej i mają prawo żądać zwrotu przez nią wszystkich wkładów za akcje.

9. Zebranie założycielskie akcjonariuszy spółki ma prawo podejmować uchwały w razie uczestniczenia w nim akcjonariuszy, mających ponad połowę głosów. W zebraniu założycielskim akcjonariuszy powinni uczestniczyć również wszyscy założyciele spółki. W razie braku quorum zwołuje się zebranie powtórne, które może podejmować uchwały niezależnie od liczby uczestniczących w nim akcjonariuszy.

10. Zebranie założycielskie akcjonariuszy może:

- 1) zwracać się do samorządu miejscowego w sprawie rejestracji spółki;
- 2) zwiększać wysokość kapitału założycielskiego w razie, jeżeli subskrypcja pokryła większą liczbę akcji niż przewidywał statut;
- 3) obniżyć wysokość statutowego kapitału spółki akcyjnej zgodnie z zasadami części 7 niniejszego artykułu;
- 4) udzielać ulg założycielom.

Zebranie założycielskie zatwierdza również sprawozdanie z utworzenia spółki akcyjnej, zawarte przez założycieli spółki transakcje, wybiera rewidenta, radę nadzorczą lub zarząd, rozstrzyga inne kwestie, należące do kompetencji zebrania ogólnego.

11. Założyciele podczas tworzenia zamkniętej spółki akcyjnej powinni przygotować i w ustalonym przez ustawę trybie zarejestrować jej statut, rozprawić akcje. Założyciele zamkniętej spółki akcyjnej powinni przeprowadzać założycielskie zebranie akcjonariuszy tylko w wypadkach, przewidzianych przez ustawę lub umowę w sprawie utworzenia tej spółki.

Artykuł 6. Statut spółki

1. Statut jest dokumentem prawnym, którym spółka kieruje się w swej działalności.

2. W statucie musi być wskazane:

- 1) nazwa spółki (nazwa firmy);
- 2) lokalizacja spółki, adresy pododdziałów (filii) strukturalnych;
- 3) działalność gospodarczo-handlowa (rodzaje wytwarzanych produktów, dokonywanych prac, świadczonych usług);
- 4) tryb przekazywania imiennych akcji (certyfikatów) na własność innym osobom;
- 5) wysokość kapitału założycielskiego i jego skład według klas akcji;
- 6) ilość akcji, ich nominalna wartość i uprawnienia, jakie dają akcje;
- 7) tryb opłacania akcji;
- 8) tryb wybierania (mianowania) zarządu, rady nadzorczej, rewidenta i ich kompetencje;
- 9) kompetencje zebrania ogólnego, tryb ich zwoływania i głosowania podczas zebrania;
- 10) zasady podziału zysków;
- 11) tryb publikowania wiadomości spółki;
- 12) przyznanie założycielom, akcjonariuszom i osobom trzecim kompensaty wydatków na utworzenie spółki, wynagrodzenie za jej tworzenie i przywileje;
- 13) tryb likwidacji spółki.

Statut może przewidywać również inne zasady, nie pozostające w sprzeczności z ustawodawstwem Republiki Litewskiej.

3. Zmiana lub anulowanie ustalonych w statucie spółki zasad kompensacji za zwolnienie z jej utworzenia, wypłaty wynagrodzenia za jej zakładanie i przyznanie przywilejów możliwe są jedynie w razie całkowitej kompensaty wydatków na utworzenie spółki, wypłaty wynagrodzenia za jej założenie i przyznanie przywilejów. Jeżeli w statucie te zasady nie są jasno sformułowane, to nie mają one mocy. Spo-

ry założycieli, akcjonariuszy i osób trzecich ze spółki w sprawie kompensaty wydatków na utworzenie spółki, wynagrodzenia za jej założenie i przyznanie przywilejów rozpatruje sąd.

4. Wszystkie wydatki na utworzenie spółki akcyjnej nie mogą przekraczać 1/10 wysokości kapitału założycielskiego. W razie, jeżeli przewidywano kompensatę tych wydatków, muszą być one uzasadnione dokumentami.

Artykuł 7. Rejestracja statutu

1. Statut rejestruje się w tym samorządzie miejscowym, na którego terytorium ma działać spółka. Statut powinien podpisać wszyscy założyciele, a ich podpisy muszą być zatwierdzone w trybie notarialnym.

2. W zgłoszeniu do rejestracji statutu należy wskazać:

- 1) Imiona, nazwiska, stanowiska (nazwa osoby prawnej) i adresy (miejsce pobytu) wszystkich założycieli spółki;
- 2) Liczbę nabytych przez każdego założyciela akcji zgodnie z ich klasą.
- 3) W razie, jeżeli statut nie jest zarejestrowany przez samorząd miejscowy, założyciele mają prawo po usunięciu przyczyn przeszkadzających zarejestrowaniu, zgłosić go ponownie do rejestracji. Zgłoszenie to rozpatruje się w trybie ogólnym.

4. Zmiany statutu spółki rejestruje się od nowa.

5. Rejestracja statutu spółki może być anulowana zgodnie z decyzją sądu w razie, gdy ustalono, że założyciele tworząc spółkę lub działając w jej imieniu, dopuścili się naruszeń ustawodawstwa Republiki Litewskiej.

Artykuł 8. Rejestracja spółki

1. Rejestracja spółki powinna nastąpić w trybie ustalonym przez prawo nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia rejestracji jej statutu. Jeżeli w tym okresie spółka nie została zarejestrowana, to uważa się, że nie była utworzona i wkłady osób do kapitału spółki podlegają zwrotowi (im bez żadnych potraczeń) w terminie 15 dni od dnia upływu terminu, ustalonego dla rejestracji. Zamknięta spółka akcyjna i jej statut mogą być zarejestrowane jednocześnie, jeżeli spółka ta zakładała się w sposób zamknięty. Od dnia rejestracji spółka uzyskuje uprawnienia osoby prawnej.

2. Złożenie do rejestracji spółki przedstawia w miejscowym samorządzie zarząd, a gdy go nie ma - kierownik administracji w przypadku, jeżeli:

- 1) przeprowadzono subskrypcję na wszystkie akcje i zebrano wkłady wstępne;
- 2) przeprowadzono zebranie założycielskie akcjonariuszy, z wyjątkiem przypadków ustalonych w niniejszej Ustawie;
- 3) zarząd może dysponować środkami finansowymi uzyskanymi za akcje.
3. Odmowa rejestracji spółki następuje, jeżeli:
- 1) został naruszony ustalony tryb zakładania spółki podczas jej tworzenia;
- 2) w sprawozdaniu z utworzenia spółki akcyjnej zawarta jest niepełna lub nieprawidłowa informacja;
- 3) ocena wkładów niepieniężnych (majątkowych) nie odpowiada realnej wartości tych wkładów, z powodu czego własne aktywa spółki (własne aktywa stanowią różnicę między wartością obliczoną w bilansie buchalterskim majątku spółki a kapitałem pożytecznym) są znacznie niższe od wysokości kapitału założycielskiego.
4. W razie odmowy miejscowego samorządu zarejestrowania spółki założyciele lub jej zarząd po usunięciu przyczyn, utrudniających jej rejestrację mają prawo zwrócić się ponownie w sprawie zarejestrowania. Złożenie rozpatrywane jest w trybie ogólnym. Spory dotyczące rejestracji spółki podlegają sądowi.

Artykuł 9. Utworzenie i rejestracja filii

1. Spółka może założyć filię, względem której stosowane są wszystkie przepisy zakładania i rejestracji spółki.

2. Majątek filii spółki uwzględniany jest w bilansie spółki i w osobnym bilansie filii.

(Ciąg dalszy na str. 6)

OSPOŁOCHENIE AKCYJNYCH

(Ciąg dalszy ze str. 5)

Artykuł 10. Likwidacja spółki

1. Spółka ma prawo likwidacji, jeżeli ważne zebranie akcjonariuszy albo sąd w przypadku:

- 1) upływu podanego w statucie terminu działalności spółki;
- 2) zmniejszenia liczby akcjonariuszy do poziomu niższego od ustalonej przez ustawę minimalnej liczby;
- 3) zmniejszenia własnych aktywów poniżej 1/2 kapitału założycielskiego;
- 4) istnienia innych przewidzianych w ustawodawstwie Republiki Litewskiej podstaw do likwidacji spółki.

Działalność spółki mogą przerwać również inne organy państwowe, jeżeli takie przypadki przewiduje ustawodawstwo Republiki Litewskiej.

2. Organ, na którego mocy decyzji dokonuje się likwidacji spółki, powinien wyznaczyć likwidatorów tej spółki, którymi mogą być osoby fizyczne lub prawne. W razie podjęcia decyzji likwidacji spółki przez ważne zebranie w statucie mogą być wskazani jej likwidatorzy. Likwidatorzy składają w miesiącym samorządzie zgłoszenie w sprawie ponownego zarejestrowania spółki na spółkę likwidowaną. Po przejęstrowaniu spółki na spółkę likwidowaną do nazwy jej firmy dodaje się słowo „likwidowana spółka akcyjna” albo „likwidowana zamknięta spółka akcyjna” czy ich skróty — „LSA” albo „LZSA”.

3. Likwidowana spółka może zawierać transakcje, związane wyłącznie z jej likwidacją. Inne transakcje może zawierać w tym przypadku, jeżeli przewiduje to uchwała w sprawie likwidacji i zostało zarejestrowane w rejestrze.

4. Informację o likwidacji spółki publikuje się do powszechnej wiadomości trzykrotnie z odstępami co najmniej dwóch miesięcy albo powiadamia się każdego akcjonariusza i wierzyciela.

5. Majątek spółki może być podzielony między akcjonariuszami wyłącznie po upływie trzech miesięcy od dnia opublikowania po raz trzeci do powszechnej wiadomości informacji o likwidacji spółki albo podania jej do wiadomości wszystkich akcjonariuszy i wierzycieli.

6. W razie zaistnienia sporów co do wypłaty zadłużenia spółki majątek spółki nie podlega podziałowi między akcjonariuszami zanim nie zostanie rozstrzygnięty ten spór w sądzie albo za namienia wierzycieli nie uzyskają gwarancji.

7. Po spłaceniu podatków do budżetu, rozdzielaniu się z wierzycielami i pracownikami pozostały majątek likwidowanej spółki dzieli się między akcjonariuszami proporcjonalnie do nominalnej wartości akcji, które posiadają oni na prawach własności. W przypadku, jeżeli akcje spółki dają różne uprawnienia, to uprawnienia te muszą być uwzględniane podczas podziału majątku.

8. Zamknięta spółka akcyjna może być zreorganizowana w spółkę akcyjną poprzez zarejestrowanie jej akcji w odpowiednich organach państwowych, a także zmianą i przejęstrowanie jej statutu.

9. Reorganizację spółki reguluje ustawa Republiki Litewskiej o przedsiębiorstwie i inne przepisy prawne.

Artykuł 11. Pełnomocnictwa likwidatorów

1. Likwidatorzy mają uprawnienia i obowiązki członków zarządu. Reprezentują oni likwidowaną spółkę w sądzie, w stosunkach z organami władzy i administracji państwowej, innymi osobami prawnymi i fizycznymi.

2. Likwidatorzy spółki:

- 1) sporządzają bilans buchaltaryjny, bilans likwidacyjny spółki na początku okresu likwidacji;
- 2) kończą realizowanie zobowiązań zgodnie z wcześniej zawartymi transakcjami i zawierają nowe transakcje zgodnie ze swymi kompetencjami;
- 3) ustalają wierzycieli i dłuż-

ników spółki;

4) majątek, jaki pozostał w spółce, dzielą między akcjonariuszami.

3. Jeżeli likwidacja spółki trwa kilka lat, to po zakończeniu każdego roku gospodarczego w ciągu trzech miesięcy likwidatorzy sporządzają bilans roczny i sprawozdanie z likwidacji. Z tymi dokumentami mają prawo zapoznać się wszyscy akcjonariusze i zainteresowane bezpośrednio osoby trzecie.

4. Likwidatorzy ponoszą solidarną odpowiedzialność wobec spółki i osób trzecich za straty wyrządzone z winy likwidatorów. Jeżeli likwidator działa osobno, to odpowiedzialność za straty ponosi indywidualnie.

5. Akcjonariusze, posiadający akcje, których wartość nominalna wynosi co najmniej 1/10 wysokości kapitału założycielskiego, mają prawo, jeżeli istnieją podstawy, poprzez sąd zamienić jednego lub kilku likwidatorów.

6. Likwidatorzy spółki, ich pełnomocnictwa i zmiany pełnomocnictw podlegają rejestracji w rejestrze.

ROZDZIAŁ III

PRAWA I OBOWIĄZKI SPÓŁKI I AKCYJNYCH

Artykuł 12. Prawa i obowiązki spółki

1. Każda spółka powinna mieć własną nazwę (nazwa firmy), w której obowiązkowo figurują słowa „spółka akcyjna” (SA) albo „zamknięta spółka akcyjna” (ZSA). Spółce zabrania się posiadania nazwy analogicznej do nazwy firmy innego zarejestrowanego w Republice Litewskiej przedsiębiorstwa albo podobnej do niej co utrudniałoby normalną działalność tych jednostek gospodarczych. Rozstrzygnięcie sporów dotyczących nazwy spółki podlega sądowi.

2. Spółka może:

- 1) otwierać konta w placówkach bankowych, zarejestrowanych w Republice Litewskiej i innych państwach, posiadając własną pieczęć, zmieniać ją i posługiwać się według własnego uznania;
- 2) kupować lub nabywać w inny sposób majątek, a także sprzedawać, wydztawiać, zastawiać lub dysponować nim w inny sposób;
- 3) kupować lub w inny sposób nazywać i posiadać na prawach własności, a także emitować, przekazywać, zmieniać, zastawiać lub inaczej korzystać z wartościowych papierów inwestycyjnych i kredytowych. Jeżeli nabywając akcje i korzystanie ze związanych z nimi spraw powołać zmniejszenie konkurencji między spółkami (przedsiębiorstwami) albo konkurencji w odpowiedniej sferze działalności gospodarczej, to liczba nabywanych przez spółkę i posiadanych przez nią akcji innej spółki (przedsiębiorstwa);
- 4) uprawiać działalność gospodarczą - handlową w Republice Litewskiej i poza jej granicami;
- 5) przeznaczać środki na dobroczynność, ochronę zdrowia, kulturę, naukę, oświatę, kulturę fizyczną i sport, a także na likwidację skutków klęsk żywiołowych i wprowadzenie stanu nadzwyczajnego;
- 6) zawierać umowy, podejmować zobowiązania, udzielać pożyczek i pożyczek środki pieniężne za ustalenie w umowie procenty;
- 7) ustalać ceny, stawki i taryfy na nową produkcję, świadczone usługi i inne zasoby, z wyjątkiem wypadków regulowanych przez państwo cen i innych norm;
- 8) przygotowywać i realizować projekty wypłacania emerytalnych dodatków i zniżek, udziału w karierze i zysku spółki;
- 9) wybierać (wyznaczać) członków zarządu, Rady Nadzorczej, zatrudniać i zwalniać pracowników, ustalać ich uprawnienia i obowiązki, uposażenia;
- 10) przyjmować i zmieniać statut;
- 11) tworzyć inne przedsiębior-

stwo, być udziałowcem lub zarządcą innego przedsiębiorstwa zgodnie z umową, zawartą z innymi przedsiębiorstwami, zrzeszać się w zjednoczeniach, zakładać stowarzyszenia, konsorcja i występować z nich.

Spółka może mieć również inne, nie przewidziane w niniejszej Ustawie prawa i obowiązki cywilne, jeżeli zgodne są one z ustawodawstwem Republiki Litewskiej i statutem spółki.

3. W razie zakupu przez spółkę kontrolnego pakietu akcji innej spółki (przedsiębiorstwa) staje się ona kontrolowaną spółką. Na kontrolny pakiet akcji składają się akcje, dające posiadaczowi akcji ponad 50 proc. głosów na zebraniu ogólnym. Spółka kontrolowana jest filialną, a kontrolującą ją spółką państwową. Spółka filialna nie może nabywać akcji spółki państwowej.

4. Spółka, zamierzająca nabyć pakiet kontrolny akcji drugiej spółki akcyjnej, powinna uprzedzić ją pisemnie w terminie co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem skupu akcji. O nabytku kontrolnego pakietu akcji trzeba powiadomić spółkę akcyjną. Skup może być przerwany nie wcześniej niż o 15 dni od chwili tego zawiadomienia. W wypadku, gdy spółka naruszy przepisy nabywania akcji, spółka akcyjna, której akcje zostały zakupione, może w trybie sądowym zażądać ograniczenia nowemu właścicielowi osobistych uprawnień niemajątkowych, jakie daje jej akcje.

Artykuł 13. Prawa i obowiązki akcjonariuszy

1. Majtkowe i osobiste niemajątkowe prawa i obowiązki akcjonariuszy ustalają niniejsza i inne Ustawy Republiki Litewskiej, statut spółki.

2. Akcjonariusze nie mają żadnych uprawnień płatniczych wobec spółki, z wyjątkiem zobowiązania dotyczącego opłacenia w ustalonym trybie wartości emisji wszystkich subskrybowanych akcji. Uchwała ogólnego zebrania lub zarządu, zobowiązująca wszystkich lub części akcjonariuszy do wpłacenia dodatkowych składek, nie jest ważna w tym przypadku, gdy z tą uchwałą nie zgadza się chociażby jeden z nich.

3. Podczas likwidacji spółki i braku u niej środków na spełnienie swych zobowiązań względem akcjonariuszy, którzy nie opłacili akcji, może być zgłoszone żądanie opłacenia ich w trybie, ustalonym przez statut lub umowa w sprawie subskrypcji akcji.

4. Akcje nie dzielą się na poszczególne części. Jeżeli jedna akcja należy do kilku właścicieli, to wszyscy jej posiadacze uznawani są za jednego akcjonariusza. Uprawnienia, jakie daje akcja, realizowane są przez jej właścicieli. Z tytułu zobowiązań akcjonariuszy posiadacze akcji ponoszą odpowiedzialność zbiorową.

Artykuł 14. Prawa majątkowe akcjonariuszy

1. Akcjonariusze mają następujące prawa majątkowe:

- 1) otrzymywać część zysków (dywidendy) spółki;
- 2) otrzymywać część majątku likwidowanej spółki;
- 3) bezpłatnie otrzymywać akcje w razie zwiększenia kapitału zaobowiązkowym kosztem środków spółki;
- 4) prawo pierwszeństwa do zakupu emitowanej przez spółkę akcji w razie, jeżeli czegoś innego nie przewiduje jej statut lub umowa w sprawie subskrypcji akcji;
- 5) przekazać w testamentie wszystkie lub część akcji jednej albo kilku osobom;
- 6) sprzedać lub innym sposobem przekazać wszystkie akcje albo ich część na własność innym osobom;
- 7) mieć inne prawa majątkowe, przewidziane w statucie spółki.

2. Akcjonariusze nie mają prawa żądać od spółki zwrotu ich wkładu z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w niniejszej Ustawie lub statucie spółki.

Artykuł 15. Osobiste niemajątkowe prawa akcjonariuszy

1. Akcjonariusze mają następujące osobiste prawa niemajątkowe:

- 1) prawo do udziału w zebraniach akcjonariuszy z prawem głosu decydującym w przypadku, gdy głosy czegoś innego nie przewiduje niniejsza Ustawa albo statut;
- 2) prawo do informacji o działalności gospodarczo - komercyjnej spółki;
- 3) prawo do zaskarżenia w sądzie uchwał zebrania ogólnego, zarządu;
- 4) inne przewidziane w statucie osobiste prawa niemajątkowe.

2. W razie, jeżeli wszystkie akcje spółki, uprawnienie do głosowania, mają jednakową wartość nominalną, to każda akcja daje prawo do jednego głosu na zebraniu akcjonariuszy.

3. Statut spółki może przewidywać maksymalną liczbę głosów, jaką może mieć akcjonariusz, jak też zasadę, w myśl której niektóre akcje nie uprawniają do głosowania.

4. Akcjonariusz nie ma prawa do głosowania, jeżeli zebranie ogólnie rozstrzyga kwestię, wskazaną w części 8 artykułu 3 lub punkcie 9 drugiej części artykułu 18 niniejszej ustawy, których rozstrzygnięciem akcjonariusz jest zainteresowany bezpośrednio.

5. W razie, jeżeli akcje uprawniające do głosowania mają niejednakową wartość nominalną, to akcja o nominalnej wartości 100 rubli daje posiadaczowi prawo do jednego głosu. Liczba głosów, jakie zapewniają inne akcje, równa jest ich wartości nominalnej, podzielonej przez 100. Statut spółki może przewidywać również inny tryb ustalania liczby głosów, jednakże liczba głosów, jakie daje akcja, powinna być proporcjonalna do jej wartości nominalnej.

6. Prawo do głosowania na zebraniu ogólnym daje tylko całkowicie opłacone akcje, z wyjątkiem zaobowiązkowego zebrania akcjonariuszy i innych zebrania nowo utworzonej spółki, zwołanych przed upływem terminu opłacenia pierwszej emisji. Jeżeli akcjonariusz nie przestrzega ustalonego terminu opłaty, to nie ma prawa głosować zanim nie pokryje zadłużenia.

7. Na żądanie akcjonariusza spółka powinna udostępnić do zapoznania się lub wykonania kopii bilansu rocznego, sprawozdania zarządu z działalności spółki, protokoły zebrania, księgę rejestracji akcjonariuszy. Inne dokumenty mogą być udostępniane akcjonariuszowi, jeżeli nie zawierają tajemnic komercyjnych, których rozgłoszenie mogłoby wyrządzić spółce straty majątkowe. Nie zezwala się na odmawianie udostępnienia informacji z innych przyczyn. Odmowa udostępnienia żadnych dokumentów musi być przedstawiona na piśmie, jeżeli tego wymaga akcjonariusz. Spory dotyczące prawa akcjonariusza do informacji rozstrzyga sąd.

8. Akcjonariusze posiadający akcje o nominalnej wartości co najmniej 1/10 kapitału założycielskiego, mają prawo domagać się od zarządu wyznaczenia eksperta (grupy ekspertów) dla sprawdzenia stanu prowadzenia biurokracji i dokumentów ewidencyjnych spółki. Wydatki na sprawdzenie pokrywają akcjonariusze, którzy żądali jego przeprowadzenia. Jeżeli ekspert (grupa ekspertów) potwierdzi wiarygodność faktów przytoczonych w podaniu akcjonariuszy, spółka powinna zwrócić akcjonariuszom wydatki na sprawdzenie.

Artykuł 16. Pełnomocnictwo

1. Akcjonariusz ma prawo upoważnić inną osobę fizyczną lub instytucję kredytową do głosowania za niego na zebraniu ogólnym lub realizacji innego działania prawnego. Pełnomocnictwo akcjonariusza musi być zatwierdzone notarialnie. Pełnomocnikiem nie może być członek zarządu albo rady nadzorczej, rezydent spółki, której akcje posiada mocodawca.

2. Prawa i obowiązki pełnomocnika w zakresie reprezentowania akcjonariusza istnieją od dnia, wskazanego w upoważnie-

niu. Pełnomocnictwo może być przedstawione, jeżeli nie jest albo osobie, odpowiednio obliczając jego wartość nominalną.

3. Działania pełnomocnika są równoważne po imieniu zebrania, co oznacza, że za niego jest czynności prawnych lub czynności w czynnościach prawnych, albo niniejsza Ustawa albo statut, jeżeli za pełnomocnika jest jego następstwem prawa i obowiązki. Pełnomocnik, co pełnomocnik, może działać lub musi działać w imieniu pełnomocnika. Ten następstwem jest w przypadku, jeżeli osoba, która wiedziała lub musiała wiedzieć o upływie terminu ważności pełnomocnictwa.

ROZDZIAŁ IV

ZARZĄDZANIE SPÓŁKI

Artykuł 17. Organy zarządu

1. Organami zarządzającymi spółką są zebranie ogólnie, rada nadzorcza i zarząd. Spółka ma prawo najmniejszą administrację kierowaną administracją (dyrektora, sekretarza, generalnego menedżera).

2. Jeżeli do spółki akcyjnej należy 50 lub mniej akcjonariuszy i zatrudnia ona więcej niż 200 pracowników, to nadzór nad jej działalnością może nie powołać.

3. Na mocy uchwały zarządu ogólnego można nie powołać zarządu zamkniętej spółki akcyjnej, a realizowanie jej funkcji przekazuje się kierownikowi administracji spółki i zebraniu ogólnemu.

4. Zebranie ogólnie jest najwyższym organem zarządzającym spółką. W zebraniu ogólnym mogą uczestniczyć wszyscy jej akcjonariusze, niezależnie od ilości i klasy akcji, które posiadają. W zebraniu ogólnym mogą uczestniczyć z prawem głosu doradczego również członkowie zarządu i rady nadzorczej, którzy nie są akcjonariuszami.

2. Zebranie ogólnie ma prawo:

- 1) zmieniać i uzupełniać statut spółki;
- 2) wybierać rewidenta, członków rady nadzorczej, a także jeżeli przewiduje to niniejsza ustawa, również członków zarządu;
- 3) odwoływać członków zarządu i wybranych przez akcjonariuszy członków rady nadzorczej, rewidenta;
- 4) ustalać wysokość poboru rewidenta, roczne wypłaty zastępcy z zysków dla członków zarządu i rady nadzorczej;
- 5) zatwierdzać bilans roczny, przyjmować uchwały dotyczące podziału zysku;
- 6) zwiększać lub zmniejszać kapitał założycielski;
- 7) likwidować lub reorganizować spółkę;
- 8) wyznaczać ekspertów (grupę ekspertów) w celu zaalenia spółki, sprawdzenia stanu prowadzenia biurokracji;
- 9) zatwierdzać oszacowanie nabytych wkładów niespłaconych (majątkowych);
- 10) rozstrzygać powołanie zarządu kwestie działalności spółki, jeżeli o to proszą zarząd;
- 11) rozstrzygać inne kwestie, należące do jego kompetencji.

Zebranie ogólnie zamkniętej spółki akcyjnej może zlecić rozstrzygnięcia zarządy kwestie należące do jego kompetencji z wyjątkiem wyszczególnionych w punktach 1, 2, 3, 4, 7, 8 i 11 niniejszej części.

3. Uczestnicząc w zebraniu ogólnym akcjonariusze (ich pełnomocnicy) rejestrują się. Na ich rejestrację musi być wskazana liczba głosów, którym dysponuje każdy uczestnik. Łącznie podpisują przewodniczący i sekretarz zebrania.

4. Protokół zebrania ogólnego podpisują przewodniczący zebrania, sekretarz i chociaż jeden akcjonariusz, upoważniony przez zebranie. Do protokołu należy lista uczestników zebrania.

(Cda.)

SPORT

KIERUNEK — ALBERTVILLE
 © 24 stycznia w siedzibie Litewskiego Narodowego Komitetu Olimpijskiego odbyło się uroczyste pozegnanie ekipy Litwy udającej się na Igrzyska do Albertville. Jej łączny skład — 11 osób (4 sportowców, 3 trenerów, lekarz i 3 osobybiści oficjalne). Barw Litwy na białych trasach będą bronił W. Wencienė, K. Strolene, R. Panavas oraz G. Jasinas.

Uroczyste pozegnanie zastąpiła swą obecnością zastępca przewodniczącego Rady Najwyższej R. K. Motieka oraz wicepremier A. Dobrowolskis. Pierwszy zabierając głos podkreślił wagę powrotu sportowców Litwy do sportowej wspólnoty światowej, drugi natomiast życząc im dalszych startów wręczył członkom delegacji dowody osobiste Republiki Litewskiej.

Z Wilna ekipa litewska odleciała do Kopenhagi, stamtąd również samolotem przeniesie się do Lozanny, a następnie już autobusem dojeżdże do Albertville.

© Jako pierwsi z reprezentantów Polski wyruszających na XVI Białą Olimpiadę słubowanie złożyli hokeiści. Zaraz potem udali się oni na przedolimpijski turniej do Francji. Warto dodać, że ekipę białoczerwonych w Albertville będzie stanowiło 51 zawodników i zawodniczek. Obok 23 hokeistów wystąpi 9 biathlonistów, 6 narciarzy, 4 biegaczy, 4 łyżwiarzy szybkich, 2 łyżwiarce figurowe, 2 saneczkarzy, 2 narciarzy alpejskich oraz po jednym skoczku przedstawieli narciarstwa szybkiego i kombinacji norweskiej.

PRZEDOLIMPIJSKA

PROBA LODU

W ramach głównych przy podziale medali najbliższych igrzysk Olimpijskich wystąpiła z pewnością łyżwiarce figurowe Europy i USA. Ci pierwsi w minioną tygodni mieli przedolimpijską próbę lodu — mistrzostwa Europy w Lozannie.

W rywalizacji par sportowych i duetów tanecznych całe podium obsadzi reprezentanci byłego Związku Radzieckiego. Wśród pierwszych na podium w kolejności lokat stanęli: N. Miszkutjonok — A. Dmitrijew, J. Beczke — D. Pietrow, J. Szyżkova — W. Naumow, a wśród drugich — M. Klimowa — S. Ponomarenko, M. Usowa — A. Zudin, O. Griszczuk — J. Piotrow.

„Złoty” wśród solistów wywalczył Czesłowski z P. Barna, wyprzedzając reprezentantów byłego ZSRW W. Pietrenkę i A. Uрманowa. Wśród solistek po raz drugi z rzędu tytuł należał do Słarum Kontynencie przypadał Francuzce S. Bonaly, „Srebrny” wrocław Niemiec M. Kleimann, a brąz — jej rodaczce P. Neske. Z Polaków najbliższe podium znalazł się G. Filipowicz, sklasyfikowany na 5 pozycji.

Ekran

LITWA — „Zemsta obcego” (Francja) — o 12, 14, 16, 18, 20.
HELIOS — I sala, „Piękno grzechu” (Jugosławia, dla dorosłych) — o 11, 13, 15, 17, 19, 21.
II sala, „Terminator” (USA) — o 10, 20, 30, „Trudna noc” (Francja) — o 12, 30, 14, 30, 16, 30, 18, 30.
PERGALE — „Pies policyjny K-9” (USA) — o 12, 14, 16, 18, 20.
WILNIUS — „Piękno grzechu” (Jugosławia, dla dorosłych) — o 11, 30, 13, 45, 16, 18, 15, 20, 30.

Telewizja

WTOREK, 28 STYCZNIA

LTV-1

7.45 — Dzień dobry. 8.10 — Teległoski. 8.20 — Nasz język. 8.30 — Uczymy się litewskiego. 9.05 — Studio sportowe. 9.35 — 01. 02. 03. 10.05 — Bałtycka giełda. 17.50 — Wiadomości. 18.00 — Studio polskie. 18.10 — Wiadomości wieczorne (ros.). 18.20 — Koncert. 18.50 — Kuriery gospodarczy. 19.05 — O krowie porosło. 19.50 — Słowo chrześcijańskie. 20.00 — Dobranoc. 20.25 — Reklama. 20.30 — Panorama. 21.00 — Komentarz rządowy. 21.15 — Duński film fab. „Monopol”. Odc. 8. 22.05 — Kilka rysów ekonomiki kina. 23.15 — Dziennik wieczorny.

LTV-2

18.15 — Lekcja angielskiego. 18.30 — Przegląd regionalny. 19.10 — Film fab. „Faron”. Odc. 4. 19.35 — Wiadomości z Kowna. 19.45 — Lekcja angielskiego.

Warszawa

9.00 — „Dzień dobry” — poranny magazyn rozmaitości. 10.00 — Wiadomości poranne. 10.10 — „Domowe przedszkole”. 10.35 — „Mimi” (I) — serial prod. szwedzkiej. 11.00 — „Magazyn kulinarny”. 11.25 — „Jak cudnie są wspomnienia” (2) — serial prod. polskiej. 12.25 — Wiadomości. 17.00 — Studio 7 proponuje. 17.10 — Zimowe telefony: „Kroniki Narnii. Książka Kaspian” — serial prod. ang. 17.40 — „Niewielka gra” — teleturniej. 18.15 — Teleexpress. 18.35 — „Narodzin firmy” (6). 18.50 — LUZ — program nastolatków. 19.00 — „Family album”. 19.20 — W Sejmie i Senacie. 19.35 — „Kroki Bugs przedstawia” — serial prod. USA. 20.00 — Wywiad tygodnia. 20.15 — Dobranoc. 20.30 — Wiadomości. 21.05 — „Wierna rzeka” — film fab. prod. polskiej. 23.20 — „Zawsze po 21-szej” — magazyn repertoriowy. 0.05 — Wiadomości wieczorne. 0.25 — Giełda pracy

czyż stosować środki od reumatyzmu.

A. Za najlepszy sposób leczenia podagry uważa się uzdalenia pszczoły.

B. Liczni znachorzy zalecają taki sposób leczenia podagry: Roztopić świeże niesolone masło. Przed wrznięciem zebrać pianę i dodać tyleż spirytusu winnego. Następnie podpalić mieszaninę aż do spalenia. Po zakończeniu podagry. Pod warunkiem jednak, że wycierania w dotkniętą podagry miejscę będzie się dokonywać w ciepłym miejscu przy ogniu kominka, ogniska, pieca itp.

LAZDYNAI — „Piękność dnia” (Francja, Włochy, dla dorosłych) — o 13, 45, 18, 20.15. „Złotowłosa i złota twierdza” (USA): 28 — 31.1 — o 16; 1. 2.11 — o 12, 16.
WINGS — „Piękne zbrojenie” (USA) — o 12.30, 14.30, 16.30, 18.30, 20.30.
TAIKA — „Bez kompromisu” — o 11. 15.10, 17. „Ten, który pamięta wszystko” — o 13, 19, 21.10.
PLANETA — I sala, „Signor Robbiano” (Włochy) — o 11, 12.40, 14.20, 16.10, 18, 20, II sala — „Waniliowo-truskawkowe lody” (Francja) — o 12, 20.10.

— giełda szans... 0.55 — Serwis BBC.

Moskwa 1

5.00 — Poranek. 7.15 — Talety i wielebnie. 8.50 — Przegląd piśmiennic. 9.20 — Film fab. „Napoleon i Józefina”. Odc. 2. 10.50 — Kreskówka. 11.00 — Wiadomości. 11.20 — Gimnastyka rytmiczna. 11.50 — Ze złotego funduszu CT. Art. lud. ZSRR M. Zarow. 12.55 — B. Smetana. Uwertura do opery „Libusze”. 13.05 — Kreskówka. 13.20 — Nowości giełdowe. 13.35 — Potrzebujemy 13.45 — Hala targowa. 14.00 — Wiadomości. 14.20 — Maszaj leżniczy. 14.35 — Film fab. „Kryminalny talent”. Odc. 2. 16.00 — Razem z mistrzami. 16.15 — Dzieciacy klub muzyczny. 17.00 — Dziennik. 17.20 — Opowiadki aktor-skie. 17.40 — Biznes i polityka. 20.00 — Dziennik. 20.35 — Film fab. „Będąc tam”. 23.00 — Dziennik. 23.20 — Program muzyczny-rozrywkowy. 0.50 — Film fab. „Kryminalny talent”. Odc. 1.

TV Rosji

7.00 — Dziennik. 7.20. 8.05 — Język francuski. 7.50 — W wolnym czasie. 8.35 — Godzina dla dzieci z lekcją francuskiego. 9.35 — Spektakl lalkowy. 10.15 — Pięte koło. 12.00 — Szczerze za szczerść. 12.30 — Program art. 13.00 — Wieści. 15.00 — Problemy parapsychologii. 15.30 — przetrzeź. 16.00 — Jesień życia. 16.15 — Program muzyczny. 16.45 — Tinko. 17.00 — Puchar świata w narciarstwie górskim. 17.45 — W parlamencie Rosji. 18.00 — UFO. Nie zapowiedziana wizyta. 18.30 — Szebbel kariery. 18.45 — Film dok. 18.55 — Reklama. 19.00 — Wieści. 19.20 — Co dzień święto. 19.30 — Pułkownik trzech wywiadów. 20.25 — A plus B. 21.15 — Program inform. 21.45 — Kuriery gospodarczy. 21.55 — Reklama. 22.00 — Wieści. 22.20 — Reklama. 22.25 — Auto. 22.55 — Opinia publiczna. 23.05 — Koncert.

„Najwyższa klasa” (Rosja) — o 14, 18. „Niezgoda” (USA) — o 16.
DRAGUSTE — „Z piękna rodem” (USA, dla dorosłych) — o 12.30, 14.30, 16.30, 20.40. „Szalony autobus” (Rosja) — o 18.30.
AIDAS — „Aniołek-mściciel” (USA) — o 16, 18, 20.
AUSZRA — „Skazaniec” (2 odc. Indie) — o 10.30, 17.30.
„Narodzin” (Indie) — o 10.30, 15.30, 20.30.
TEWNE — „Mutanci-kółwie” (USA) — o 12, 14, 16, 18.
„Skrzyżowanie dwóch księży-ców” (dla dorosłych) — o 20.

ŚRODA, 29 STYCZNIA

LTV-1

7.45 — Dzień dobry. 8.10 — Nasz elementarz. 8.15 — Opjczy. 9.15 — Zdrowie rodziny. 9.45 — Duński film fab. „Monopol”. Odc. 8. 17.50 — Dziennik. 18.00 — Studio polskie. 18.10 — Wiadomości wieczorne (ros.). 18.20 — Koncert. 18.55 — Na falli odrodzenia. 19.40 — Koncert. 19.55 — Nasz elementarz. 20.00 — Dobranoc. 20.25 — Reklama. 20.30 — Panorama. 21.00 — Studio państwowe. 22.00 — Anim. film muzyczny. 23.20 — Wiadomości wieczorne.

LTV-2

18.15 — Lekcja angielskiego. 18.30 — Przegląd regionalny. 19.10 — Film fab. „Faron”. Odc. 5. 19.35 — Wiadomości z Kowna. 19.45 — Lekcja angielskiego.

Warszawa

10.35 — „Mimi” — serial prod. szwedzkiej. 11.10 — Giełda pracy — giełda szans... 11.25 — „Dynastia” — serial prod. USA. 12.10 — Wiadomości. 16.35 — Uniwersytet nauczycielski. 17.00 — Szkoły w Europie. 17.00 — Studio 7 proponuje. 17.10 — Zimowe telefony: „Kroniki Narnii. Książka Kaspian” (cz. 2) — serial prod. ang. 17.40 — „Winda” — teleturniej. 18.15 — Teleexpress. 18.35 — „Kinomania”. 18.55 — Klinika zdrowego człowieka. 19.15 — „Test” — magazyn konsumenta. 19.30 — Encyklopedia II wojny światowej. 19.55 — „Zielona linia” — program redakcji rolnej. 20.15 — Dobranoc. 20.30 — Wiadomości. 21.05 — „Dynastia” — serial prod. USA. 22.00 — Studio „Temat”. 23.30 — „Rozmowy z Nikodemem”. 23.00 — „Inne kino”. 23.50 — Wiadomości wieczorne. 0.15 — Serwis BBC.

Moskwa I

5.00 — Poranek. 7.30 — Dzieciacy klub muzyczny. 8.15 — Wiersze A. Puszkina. 8.45 — Film fab. „Napoleon i Józefina”. Odc. 3. 10.15 — Klowni raz... klowni dwa... 11.00 — Dziennik. 11.20 — Jak osiągnąć sukces.

KTO URODZIŁ SIĘ 28 STYCZNIA

To dusze artystyczne, potężne, że zauważają zjawiska, które strażnicy dla innych ludzi wprowadzają zaskakujące. Myśl ich są może fascynujące, ale oryginalne i uwielbione. Potrafią samodzielną zgłębiać problemy, ich możliwości są znaczne. Często są zastanawiani autoritetem w swoim środowisku zawodowym. W osiągnięciach znaczących często przeszkadza im przytłaczająca wrażliwość, niedyktowanie i brak koncentracji w istotnych momentach.

Kalendarium

• Wtorek (28.) jest 28 dniem 1992 r. Do końca roku — 338 dni.
 • Znak Zodiaku — Wodnik.
 • Imieniny: Radomira, Tomasz, Walerego, Karola.
 • Wschód Słońca — 2.15, zachód — 16.47. Długość dnia — 8 godz. 29 min.

Pogoda

Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje na 28 stycznia zachmurzenie z przejaśnieniami, bez opadów. Wiatr zachodni, umiarkowany. Temperatura 2—4 stopnie ciepła.
 29 stycznia lokalne opady, temperatura w nocy około 0, w dzień 0—5 stopni ciepła. 30 stycznia bez opadów, temperatura w nocy i w dzień 0—5 stopni mrozu.

11.35 — Film dok. 11.50 — Spokojnie z Ł. Truchlida. 12.20 — Równoległe światy. 13.05 — Przedsiębiorca. Notes. 13.15 — Telemark. 14.00 — Dziennik. 14.20 — Dzisiaj i wtedy. 14.30 — Film fab. „Pośrednik”. Odc. 1. 16.05 — Kreskówka. 16.15 — Spektakl lalkowy. 17.00 — Dziennik. 17.20 — Koncert symfoniczny. 17.35 — Wędrując po roku. 20.00 — Program inform. muzyczny. 21.00 — Film fab. „Listonosz dzwoni dwa razy”. 23.00 — Dziennik. 23.20 — Wspomnienia Ciesmiana. 0.20 — Film fab. „Kryminalny talent”. Odc. 2.

TV Rosji

7.00 — Wieści. 7.50 — W wolnym czasie. 8.35 — Niepokój i nadzieja. A. Sacharow. Odc. 1. 9.35 — Koncert. 10.35 — Prezentacja książki E. Riazanowa. 11.10 — Spektakl TV. 13.00 — Wieści. 15.00 — Godzina dla dzieci z lekcją angielskiego. 16.00 — Trzeźwa władza. 16.45 — Tinko. 17.10 — Przegląd TV. „Daleki Wschód”. 17.45 — Przywytaczycia po rosyjsku. 18.00 — Olimpijskie niepokój. 18.40 — W wolnym czasie. 18.55 — Reklama. 19.00 — Wieści. 19.20 — Co dzień święto. 19.30 — Synt. 20.15 — Przerwa muzyczna. 20.25 — Wypracowanie na wolny temat. 20.55 — Twara do Rosji. 21.15 — Koncert. 21.35 — Reklama. 22.00 — Wieści. 22.30 — Bank „Wschód”. 22.25 — Cz. ty świat — testem. 23.10 — Czysta nr 9.

APTECZKOWY SKARBIEC

ŚRODEK OD PODAGRY

Podagra jest chorobą o właściwościach reumatycznych. Nie zaleca się leczenia jej w okresie zaostrenia dolegliwości. Należy zacząć, aż minie ostry ból, po

Firma Cz. Litwinowicza

pomocze wszystko sprzedać lub kupić: meble, samochody, wyroby własne itd. Pomagamy w kupnie mieszkania, domu w Polsce.

Wilno, tel.: 26-69-68 od 9.00 do 11.00 i od 18.00 do 20.00.

ZSA „STAMPA”

zaprasza od lutego wszystkich chętnych do następujących podróży:

Polska, Turcja, Mongolia i Grecja (samolotem). Nasz adres: Wilno, ul. Kalwaryjska 245, tel. 35-02-61, od godz. 10 do 16.

KURIER Wileński

Dziennik społeczno-polityczny Rady Najwyższej i Rządu Republiki Litewskiej. Ukazuje się od 1 lipca 1953 r.

Nasz adres: 2619, Wilno, ul. Laiswos 60. Indeks 67218. Cena 70 kop. (9 kop. akcyza). W Polsce — 800 zł. Zam. 292. Nr rejestracji — 322. Drukarnia przedsiębiorstwa „Spauda”

TELEFONY: Redaktor — 42-79-01, zastępcy redaktora — 42-79-04, 42-79-48, sekretarz odpowiedzialny — 42-79-49, sekretariat — 42-79-50.
 Działy: państwa i samorządu terenowego — 42-78-63, ekonomiczny — 42-78-54, etyki, rodziny i prawa — 42-79-64, szkolnictwa i młodzieży — 42-79-73, 42-69-86, życia politycznego — 42-78-81, życia wst. — 42-79-68, 42-78-90, stoleczaryzacji aktualności — 42-79-77, handlu, usług i komunikacji — 42-79-56, literatury i sztuki — 42-79-88, telefonów i sportu — 42-90-63, 42-69-65, komercyjny oraz organizacyjny — 42-72-70.

Redaktor Zbigniew BALCEWICZ
 Usługi XERO lub biuro ogłoszeń i reklamy — ul. Suroci 1 (od podwórka) czynne od 9.00 do 17.00 w dniach pracy. Tel.: 62-66-04.
 PILNE ogłoszenia są przyjmowane w redakcji, al. Laiswos 60, 12 piętro, pokój nr 1212, tel. 42-69-63.